

ДО
Г-ЖА НАТАЛИЯ КИСЕЛОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 51-ОТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 89 от Конституцията на Република България и чл. 107 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, правим предложение за гласуване недоверие на Министерски съвет на Република България във връзка с провала на правителството в секторите *вътрешна сигурност и правосъдие*, водещ до задълбочаване на проблема със завладяната държава, до липса на справедливост и до обедняване на българските граждани, като внасяме **мотивиран Проект за решение**.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Проект за решение и Мотиви

2025 г.
гр. София

ВНОСИТЕЛИ:

Проект!

РЕШЕНИЕ

за гласуване на недоверие на Министерския съвет на Република България с министър-председател Росен Желязков.

Народното събрание на основание чл. 86, ал. 1 и чл. 89 от Конституцията на Република България

РЕШИ

Гласува недоверие на Министерския съвет с министър-председател на Република България Росен Желязков във връзка с провала на правителството в секторите *вътрешна сигурност и правосъдие*, водещ до задълбочаване на проблема със завладяната държава, до липса на справедливост и до обедняване на българските граждани.

2025 г.
гр. София

ВНОСИТЕЛИ:

МОТИВИ

към Проект на решение за гласуване на недоверие на Министерския съвет с министър-председател Росен Желязков във връзка с провала на правителството в секторите *вътрешна сигурност и правосъдие*, водещ до задълбочаване на проблема със завладяната държава, до липса на справедливост и до обедняване на българските граждани

ГЛАВА ПЪРВА ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящият проект на решение за гласуване на недоверие на правителството с министър-председател Росен Желязков е основано на провала на борбата със завладяването на държавата. По-конкретно това намира своето изражение в секторите “вътрешна сигурност” и “правосъдие”, чрез които сектори следва да бъде осъществено противодействието на завладяването на държавата, но примери за този системен проблем на държавното управление могат да бъдат открити в много други сектори.

Проблемът на завладяната държава и превзетите институции е проблем на системната корупция по високите етажи на властта, чрез която институциите спират да действат в обществен интерес и все повече действат в частен интерес по разпореждане на малка група политически и неполитически играчи.

Като едно от най-ярките проявления на горното настоящето правителство системно не успява и не желае да провежда политика на осигуряване на обществения ред и сигурност и борба срещу престъпността в Република България. Налице е тотално бездействие на министъра на вътрешните работи, неразбиране на материята на вътрешната сигурност и нежелание да се предприемат адекватни мерки за прекратяване на престъпни практики в системата на МВР, както и решителни действия за противодействие на различните форми на престъпления в обществото.

В системата на МВР са ежедневие подкупи, злоупотреба с власт, търговия с влияние, конфликт на интереси и изпиране на пари. Още от момента на избора на настоящия кабинет от Народното събрание в медиите непрестанно се разкрива информация за системни корупционни практики,

зависимости, покровителство на контрабандни канали, възпрепятстване на разследвания и дори унищожаване на веществени доказателства по тях, а министър Даниел Митов, в редките случаи когато участва в парламентарен контрол, ги приема с насмешка.

Безспорно на върха на пирамидата на завладяването на държавата е Делян Пеевски, който чрез многогодишно и системно установяване на влияние в службите за сигурност и различни части на съдебната власт, но най-вече по високите етажи на прокуратурата, е подчинил до голяма степен държавния апарат.

Това правителство не само не противодейства на тези процеси, а служи за параван за тяхното разрастване и достигане до мащаби, които представляват реален риск способността на държавата да изпълнява дори базовите си функции. Завладяната държава не функционира в обществен интерес - настоящото правителство е дало карт бланш за превземане на все повече сектори на държавното управление от нелегитимни, задкулисни субекти.

Правителството на теория функционира като правителство на малцинството, но подкрепата на ДПС “Ново начало”, която е налице в по-прикрита форма от първия ден и в по-явна форма от втория месец на неговото съществуване, е изтъргувана за напълно безконтролно превземане на институциите от Пеевски и свързаните с него бизнес интереси - кадрово, нормативно, процесно и икономически.

Основните механизми за противодействие на това влияние са съзнателно изключени при управлението на кабинета “Желязков”. Системният провал в сектор “Вътрешна сигурност”, в т.ч. в МВР и ДАНС, и отказът от каквито и да било реформи по същество в сектор “Правосъдие” във връзка със съдебната власт оставят без противодействие превземането на институциите.

Нещо повече - в коалиционното споразумение за формиране на това управление не просто няма никакви мерки за противодействие на нелегитимните влияния - всички такива мерки бяха съзнателно извадени от проекта на споразумение, обсъждан първоначално с участието на

“Демократична България”. Т.е. завладяването на държавата е осъзнат политически избор на настоящото правителство, а не страничен ефект от спорната му компетентност.

Завладяването на държавата не е просто временен дефицит, а системен проблем, който задълбочава кризата на институциите и отдалечава България от европейския ѝ път. Върховенството на закона и способността на правоохранителните институции да възпират злоупотребата с обществен ресурс са ключова характеристика на съвременните европейски държави. Задълбочаването на проблема с превзетите институции от частни и политически интереси отдалечава България от европейския стандарт, а оттам следват и други негативни последици - за благосъстоянието, за стандарта на живот, за инвестиционния климат и за бизнес средата.

Тези процеси са и трудно обратими - политическото усилие, което е необходимо за изграждане на институции, особено на правоохранителни такива, е съществено по-голямо от усилието, с което те биват завладявани и превръщани в инструмент за частни интереси.

Нито една политика не може да постигне своя твърдян позитивен ефект, когато институциите, които я изпълняват и институциите, които следва да ограничават злоупотребите с обществен ресурс, са част от системата на завладяната държава.

Всичко гореописано води и до прекия ефект на обедняване на българските граждани и трайната липса на справедливост. За първи път от четири години доходите на българите ще нарастват по-бавно от цените, което е в пряка корелация с неработещите и превзети институции и регулатори. Общественият ресурс се разпределя към обръча от фирми, доминиран от Пеевски и Борисов чрез същите тези институции, като в същото време правителството е предприело политика за обслужване на частни интереси и бетониране на влияние в определени сектори чрез насочване на огромен обществен ресурс в силови структури, която да изяде целия икономически растеж, а в същото време доходите са замразени.

Поради горните аргументи вредата от настоящото правителство за развитието на България като демократична страна с правов ред става все по-висока с всеки ден, в който то продължава да подпомага превземането на институциите.

ГЛАВА ВТОРА

ПРОВАЛ В СЕКТОР “ВЪТРЕШЕН РЕД И СИГУРНОСТ”

Невъзможността и нежеланието на Министерски съвет с министър-председател Росен Желязков и министъра на вътрешните работи Даниел Митов да се справят с очевидни корупционни практики и публично известни злоупотреби в сектор “Вътрешен ред и сигурност”, както и във всички останали аспекти на държавната власт, застрашават националната сигурност на България и поставят под съмнение цялостната ефективност на провежданите от Министерски съвет политики. Създава се усещане, че настоящето правителство не просто е приело провала и корупцията в МВР за нещо нормално, но ги толерира. Липсата на мерки и действия по определени сигнали и абсолютната индиферентност на Даниел Митов могат да бъдат възприети като съучастие и прикриване на организираната престъпност в България от страна на министъра на вътрешните работи.

1. ВЪТРЕШНА КОРУПЦИЯ В СИСТЕМАТА НА МВР

Корупцията в структурите на Министерството на вътрешните работи в България е сериозен проблем, който подкопава общественото доверие в правоохранителните органи и поставя под заплаха националната сигурност. Откакто Министерството на вътрешните работи се ръководи от министър Даниел Митов, наяве излизат множество корупционни зависимости, случаи на възпрепятстване на разследвания и покровителстване на контрабандни канали.

1.1. Саботаж на Европейската прокуратура

МВР активно пречи на работата на Европейската прокуратура в разследването на корупция и злоупотреба с европейски средства. Европейската прокуратура твърди, че разследванията ѝ в България се бойкотират, особено от страна на определени политически фигури и управляващи. В 51-то Народно събрание не бе приета предложената от ПП МЕЧ временна комисия за разследване на случаи на забавяне и възпрепятстване на разследванията. Българският представител в Европейската прокуратура, Теодора Георгиева, посочва, че свидетели по разследвания са били уволнени заради сътрудничеството си с

прокуратурата. Тя подчертава, че корупцията не е само разнасяне на пари, а и търговия с влияние и натиск. Разследванията на Европейската прокуратура включват обществени поръчки за електрически транспорт и договори за газовото хранилище в Чирен, които имат потенциални връзки с Министерството на вътрешните работи. Политическите измерения на възпрепятстването на Европейската прокуратура са значителни.

По време на изслушването в Народното събрание се разгоря спор относно действията на МВР по отношение на европрокурора Теодора Георгиева. Тя буквално заявява: *"Във връзка с отправените към мен заплахи по това разследване искам да уточня, че повод на това разследване за Чирен съм си направила отвод, защото се чувствам застрашена от г-н Пеевски."* Вътрешният министър Даниел Митов отрича обвиненията, заявявайки: *"Особена ирония има фактът, когато в деня, в който европейският главен прокурор Лаура Кьовеши информирала европейските институции, че е започнало безпрецедентно административно разследване за евентуални нарушения на българския европейски прокурор Теодора Георгиева в рамките на текущо разследване на европейска прокуратура, вие я развявате като знаме."* Въпреки неговите изявления, Европейската прокуратура, представлявана от прокурор Теодора Георгиева, съобщи за редица случаи на саботиране на разследвания от МВР и други органи. Те включват:

1. Забавяне на реализацията на съдебно одобрени претърсвания от страна на структури на МВР – често с до 10 дни, което създава възможности за укриване на доказателства;
2. Отказ от предоставяне на необходима финансова информация от банки, възпрепятстващ ключови икономически разследвания;
3. Прикриване на документация и доказателства, свързани с обществени поръчки, финансирани с европейски средства.
4. Европейската прокуратура идентифицира конкретни случаи, в които злоупотребите със средства засягат значими обществени проекти:
5. Специално внимание заслужават случаите с проекти за доставка на електрически автобуси и други транспортни средства в градовете Враца, Варна и Бургас, при които щетите са оценени на над 300 млн. лв.

6. Собствени разследвания на Европейската прокуратура са насочени и към газовото хранилище в Чирен, където са открити манипулирани обществено значими договори на стойност над 600 млн. лв.

Съществуват разкрития в медийното пространство от прокурор Теодора Георгиева за съществуването на „отработена схема“ за източване на европейски средства чрез обществени поръчки в България. Според нея чрез държавни компании като НКЖИ се осъществява системно източване на средства. Твърди се, че Европейската прокуратура работи по дела, свързани с НКЖИ, при които щетите се оценяват между 100 и 300 млн. лева. Министерството на вътрешните работи не е осъществило никакви действия по отношение на разследване и разкриване на тези престъпления.

Започнало разследване през август 2023 г. на Европейската прокуратура на два мащабни проекта за модернизация на железопътната мрежа в България (жп участъците Костенец-Септември и Оризово-Михайлово) на обща стойност 630 млн. лева (315 млн. евро). Въпреки значимостта на тези разследвания, напредъкът по тях е възпрепятстван от недостатъчно сътрудничество от страна на българските институции и в частност МВР.

Налице е тотален саботаж от страна на всички държавни институции по досъдебно производство за предполагаема престъпна схема за източване на стотици милиона лева през кухи фирми при изграждането на тунел „Железница“ на автомагистрала „Струма“, както и прикриване от полицията на злоупотреба с европейски средства за рибарското пристанище в гр. Варна, където обвинителният акт е срещу бившия кмет от ГЕРБ Иван Портних, който според обвинението е главен виновник за злоупотребата с пари от европейските фондове.

1.2. Покровителстване на контрабанда

Множество документирани случаи показват, че в МВР съществува практика на целенасочено "оставяне" на контрабандисти да оперират безпрепятствено, особено в граничните райони. В обществото станаха известни случаи на гранд корупция в МВР и огромен канал за контрабанда на цигари към конкретни европейски страни, който е под контрола на висши

полицейски служители. Според разкритията са налични неопровержими доказателства, включително имена, документи и видеофайлове, които доказват участието на служители от МВР в мегасхемата за контрабанда. Особено показателен е случаят в Пловдив, където служители на Главна дирекция "Борба с организираната престъпност" (ГДБОП) са били замесени в контрабандна схема.

След разкрития заместник-директорът на ГДБОП Калин Литов беше освободен от длъжност, а също така са отстранени шефът на отдела и шефът на сектора в ГДБОП-Пловдив. Разкритията показват, че на върха на канала за контрабанда стои Делян Пеевски и негови подставени лица, а ръководителите в МВР осигуряват "чадър" за безпроблемното преминаване на незаконните цигари през територията на България. В организацията участват и полицейски служители, които охраняват продавачите на незаконни цигари в търговски обекти и заведения. Противоречиви са твърденията на министъра в контекста на корупционния скандал с контрабандата в Пловдив, а действията и изявленията му предизвикват сериозни съмнения относно тяхната истинност. Митов е заявил, че двама началници от областната полиция в Пловдив са отстранени още един месец преди публичните разкрития. Според неговите твърдения, веднага след получаването на доклада от проверката за контрабанда на цигари, шефът на сектора е сменен, както и шефът на отдела, които не са на работа от повече от месец.

Същевременно, въпреки твърденията на министъра за предприети действия, в рамките на случая с контрабандата в Пловдив съществуват сериозни съмнения относно тяхната навременност и адекватност. Служителите на МВР бяха изслушани в комисията по вътрешен ред и сигурност в Народното събрание, като те споделиха кои са лицата, възпрепятствали извършването на операцията, но въпреки това министърът Даниел Митов не е предприел никакви действия, за да достигне до основните организатори на контрабандния канал.

1.3. Скандал в ОДМВР-Пазарджик

Друг пореден корупционен скандал е свързан със записите в РУ-Велинград, на които се вижда как полицай – понастоящем ръководител -

манипулира писмени доказателства по преписки, а за други получава устна заповед от своя началник да ги унищожи. Вместо да бъдат уволнени, тези двама полицаи са преназначени в системата на МВР. От изслушването на ресорния министър Митов в Народното събрание на 28.03.2025 г., няколко дни след като видеата бяха разпространени публично, стана ясно, че той все още не е образувал проверка, а планирал такава, както и че към датата на изслушването двамата полицаи не са отстранени от длъжност. Към момента гл. инспектор Борис Борилов е преместен като началник в участъка на полицията в общ. Лесичево, а Даниел Бараков е все още на позицията директор на ОДМВР Пазарджик. Липсата на каквито и да е санкции срещу извършителите на престъпления срещу правосъдната система, а именно увреждане и манипулиране на доказателства по висящ наказателен процес показва нежеланието на Даниел Митов да се справи с корупцията в МВР и прикриването на корумпирани служители от него.

1.4. Скандал в ОДМВР Бургас

Обществото разбра и за случая с полицаи Димитър Николов от Бургас, в който той разкри как срещу него е осъществяван натиск за манипулиране на доказателства от началници в ОДМВР Бургас. Полицай Димитър Николов свидетелства, че началниците заповядали на него и на други служители на МВР да извършат незаконни действия с цел прикриване на доказателства и манипулиране на разследвания. Натискът бил осъществяван не само на оперативно ниво, но и в изготвяне и съобщаване на доклади, които не съответствали на обективната истината. В конкретния случай полицай Николов разказва пред камера как неговите началници са му поръчали да извърши арест на лице, в чиито автомобил са подхвърлени незаконно оръжие и наркотични вещества и да излъже в доклада си, като впише неверни сведения и данни. Директор на ОДМВР Бургас е Владимир Маринов, който на 05.09.2024 г. бе назначен от министър Атанас Илков за директор. Владимир Маринов е близък приятел на Николай Филипов (Ники "Митничаря") - според публична информация дилър на гласове за партията на Делян Пеевски и съдружник на известния покоен престъпник Мартин Божанов - Нотариуса. Обществена тайна е, че ОДМВР Бургас се управлява от лице с прякор Ники „Митничаря“ – “Пъдпъдка”, сочен в множество медийни публикации като контрабандист и престъпник. Тези действия, извършвани от ръководители на МВР, доказват сериозни недостатъци във

вътрешния контрол на институцията и поставят под въпрос независимостта и честността на ръководството. След подаването на сигнала от Николов той е подложен на психически натиск, заплахи и тормоз от свои колеги и началници, които настоявали да премълчи за нередностите. Николов твърди, че неговото служебно положение и кариера били заплашени, ако не спре с оплакванията си. Той също така споменава, че е бил изолиран в работата си и поставен под дисциплинарно разследване заради „непокорността си“ да казва истината.

До този момент няма информация какво е постигнало вътрешното разследване на този казус, което обеща министър Даниел Митов в НС. Липсата на сериозни действия от страна на министър Митов е сигнал за неспособността на МВР да се справи с вътрешни злоупотреби като корупция и манипулации. Митов не успява да осигури и да гарантира независимостта на служителите и да създаде механизми за вътрешен контрол срещу злоупотребите. Под неговото ръководство институцията остана затворена и непроницаема за външни и вътрешни проверки. Вместо да се разследват изнесените злоупотреби от полицаи Димитър Николов, се оказва, че срещу самия него е образувана дисциплинарна процедура за изнасяне на информация пред медиите, което било в нарушение на Етичния кодекс на МВР. В пленарната зала на Народното събрание министърът на вътрешните работи призна, че този случай представлява война между две враждуващи групировки част от ОДМВР Бургас, които обслужват престъпния контингент. До този момент не е направено нищо по отношение на установяване и отстраняване на лицата, участващи в тези групировки, които са част от системата на МВР.

В допълнение на горното в началото на септември в специализирани издания излиза информация, че ФБР разследва потенциална контрабанда на руски петрол през пристанището на Николай Филипов.

1.5. Скандал с дипломи от Академията на МВР

Друг скандал в медийното пространство се свързва с дейността на Академията на МВР, където се разкриват систематични злоупотреби със студентски дипломи, фалшифициране на документи, което от своя страна води до назначаване на неподготвени хора на важни постове в силовите

структури. Оказва се, че част от кадрите, които са преминали през Академията на МВР, са получили фалшиви дипломи или дипломи с недействителни академични резултати. Това означава, че на високи постове в системата на вътрешните работи са били назначавани лица, които не притежават необходимата образователна подготовка.

Дипломите са били издавани чрез манипулация на оценки или на лица, които не са завършили необходимото обучение. Злоупотребите са свързани с това, че за определена сума пари или под натиск висши служители в Академията на МВР са издавали дипломи на хора, които не са преминали през необходимите учебни курсове и изпити. Вероятно тези дипломи са използвани за напредване в кариерата и за заемане на високи позиции в МВР, без притежаващите ги лица да имат необходимите знания и квалификации. В този процес е имало директен натиск от висши служители в МВР, които са насочвали избраните кандидати към Академията, за да им осигурят възможности за напредък в кариерата. Това е създавало система на зависимости и е позволявало на неквалифицирани лица да заемат високи позиции в системата за сигурност на страната.

Въпреки медийни разследвания, министърът на вътрешните работи Даниел Митов не е предприел сериозни мерки за разкриване и санкциониране на злоупотребите. Въпреки че в публичното пространство се появиха конкретни обвинения срещу служители на Академията на МВР, реакцията на властите беше недостатъчна и неадекватна. Според някои източници дори когато случаят с фалшивите дипломи е бил поставен под въпрос, не е започнало сериозно криминално разследване на извършените злоупотреби, тъй като в списъка на лицата с фалшиви дипломи за магистратура са съпартийците на министъра на МВР, а именно Костадин Ангелов, Севдалина Арнаудова и Николай Николов, за които Министерството на вътрешните работи е отказало да даде информация по ЗДОИ. Завладяването на Академията на МВР от политическа партия ГЕРБ и ДПС Ново начало, с цел да се фабрикуват дялани кадри, които да бъдат политически слуги на мафията вътре в системата на МВР, води до разпад на държавността и системата на вътрешната сигурност. След съдебно решение от 18.08.2025 г. МВР потвърждава, че диплома от Академията на МВР има Костадин Ангелов. Въпросът към министъра Даниел Митов е защо се скриват дипломите на Академията на МВР и се налага да се водят дела по ЗДОИ.

Фалшивите дипломи и манипулирането на системата за образование в МВР ще доведе до пропадане на общественото доверие и пълната политизация на силовите структури в България.

2. НЕСПРАВЯНЕ С ОСИГУРЯВАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД И СИГУРНОСТ

През периода на управление на Министерството на вътрешните работи от министъра Даниел Митов, в публичното пространство станаха известни множество случаи, в които МВР не успява да се справи с осигуряването на обществения ред и сигурността в нашата страна.

2.1. Провал в пожарната безопасност

През лятото на 2025 г. бяхме свидетели на големия провал на МВР при несправяне с пожарите и противопожарната защита в България. Още през пролетта се констатира недостиг на ресурси и липса на каквато и да е профилактика, но по това време министъра Даниел Митов не взе адекватни мерки. Видимо е критичното положение в пожарната безопасност.

Синдикатите на пожарникарите публично заявяват, че над 60% от техниката е стара и е на повече от 20 години. Директорът на ГДПБЗН признава пред журналисти за липсата на достатъчно нови автомобили и екипировка. Медийни разследвания показват, че противопожарните инспекции се провеждат основно "по документи", без реални посещения на рискови обекти. Кметове от 15 общини се оплакват, че не са получили съдействие за превантивни мерки преди пожароопасния сезон. Освен това се наблюдава системен проблем с подготовката, с акцент върху липсата на реални инвестиции и ефективна превенция. Още през месеците юни и юли 2025 г. възникна вълна от тежки пожари и се наложи кризисна мобилизация. Документира се избухването на над 120 пожара за една нощ в областите Пловдив, Сливен, Ямбол, Кърджали, Хасково и Бургас. Главният комисар на ГДПБЗН Александър Джартов признава пред медиите "Заради силния вятър и недостига на ресурси практически няма свободни екипи. Всяко запалване прераства в тежък пожар."

Използвана е остаряла техника, което е направило невъзможно адекватната реакция. Редица репортажи от първа линия показват пожарни автомобили от 90-те години, които аварират по време на гасене. Пожарникарите заявяват, че работят с каквото имат, но това не е достатъчно. Това разкрива критичната ситуация с ресурсите и неподготвеността на системата за справяне с мащабни пожари. В края на месец юли и през месец август сме свидетели на рекордни щети и невиджан институционален провал. 30 000 декара горят край Илинденци, а главният комисар заявява: "Въпреки мобилизирането на цялата налична техника, силният вятър прави невъзможно ефективното гасене. Част от пожарникарите работят без адекватна защита." Тук е важно да се отбележи, че 40% от автомобилите, изпратени на инцидента, са имали технически проблеми. Местни жители заявяват пред репортери: "Организацията беше хаотична, доброволците правеха повече от официалните екипи." Експерти подчертават, че повечето от тези пожари е можело да се избегнат, ако е била извършвана ефективна профилактика. През този месец сме свидетели на системния провал на МВР, както в технически така и в организационен аспект. В края на месец август и началото на септември започва и гражданския натиск, като хората искат оставката на ръководството на ГДПБЗН. Гражданска петиция събира над 15 000 подписа за смяна на настоящето ръководство. Кметове от 23 общини се обединяват около искането за спешни реформи в противопожарната система. Въпреки всичко това, МВР и министъра Даниел Митов са без отговор към критиките и без идея за каквито и да е бъдещи реформи.

Министър Митов показва избягване на конкретни коментари за проблемите в ГДПБЗН, като вероятно очаква следващата голяма криза, пред която ще се изправим отново неподготвени. Към момента липсва каквато и да е стратегия за реформи в сферата на пожарната безопасност, виждаме само оправдания с климатичните условия. В крайна сметка през времето на управление на министър Даниел Митов се разкрива пълен провал на МВР в областта на противопожарната защита, характеризиращ се със системен ресурсен недостиг, неефективна профилактика и липса на адекватна реакция на кризите. Системата функционира в режим на постоянна импровизация, разчитайки на личната саможертва на пожарникарите, вместо на стратегическо планиране и адекватно финансиране. Въпреки всичко казано по-горе на 26.08.2025 г. на откриването на първия европейски шампионат по пожароприложен спорт в Долна баня, Даниел Митов гордо

застана и каза: „Пожароприложният спорт не е просто състезание, а урок по дисциплина. Всяко препятствие е подготовка за реални ситуации. Когато стихията е по-силна от всичко, вие заставате срещу нея.“

2.2. Липса на стратегически решения в пътната безопасност

Поредица от много видими инциденти подчертава липсата на стратегически решения и провал на МВР при пътната безопасност.

След смъртта на 12-годишната Сияна на пътя убиец около Телиш започна масирана кампания свързана с осигуряване на пътната безопасност. Проведах се десетки дискусии и кръгли маси, организирани от управляващите и неправителствени организации, които доведоха до многобройни необмислени промени в Закона за движение по пътищата. Резултатите от тях ще анализираме скоро, но през последните месеци сме свидетели на все повече тежки пътнотранспортни произшествия. Пример за безпомощността на МВР в тази сфера е инцидентът с 18 годишния Никола Бургазлиев, който е управлявал АТВ в курорта Слънчев бряг и е блъснал петима души, като една жена почина, а другите лица са с различни форми на травматизъм. Въпреки твърдението за затегнати мерки, свързани с употребата на алкохол и наркотични вещества при шофиране, прокуратурата съобщава, че в кръвта на Бургазлиев са открити следи от марихуана. Невъзможността на министъра Даниел Митов да се справи с шофьорите-престъпници по улиците на нашата държава ясно личи и при случая със зверската катастрофа на 15 август 2025 г. в гр. София, при който автомобил се врязва в автобус от градския транспорт. В резултат от катастрофата един човек почина, а други шестима души са ранени. Експерти установиха, че водачът на лекия автомобил Виктор Илиев е шофирал със 199 км/час (4 пъти над максимално разрешената скорост) и е минал на червен светофар под въздействието на райски газ. Той е притежавал шофьорска книжка едва 14 дни преди инцидента, през което време е получил седем фиша за нарушения на Закона за движение по пътищата, но не е бил спрян и превенция спрямо него не е извършена от МВР.

Друг показателен случай е казусът от 2 септември 2025 г. рано сутринта, когато трамвай от линия 22, паркиран близо до Румънското посолство, е похитен, след като ватманът го е оставил за кратко, за да си закупи кафе. Според предположения и първоначални данни младежи са

влезли вътре и са задействали движението, като са манипулирали скоростния лост през страничен прозорец. След като трамваят се е движил около 100 метра, той е дерайлирал, удряйки стълб и се е забил в подлез на ул. „Цар Иван Асен“, разрушавайки три стени на съоръжението и повреждайки няколко паркирани автомобили. За щастие е нямало пътници или пешеходци в подлеза по това време. Според председателя на Комисията по транспорт и пътна безопасност в София Иван Таков при тези обстоятелства инцидентът може да се разглежда като акт на тероризъм, тъй като трамваят е развил скорост до 80 км/ч преди сблъсъка. Част от виновниците вече са задържани — прокуратурата съобщава, че 22-годишен младеж е обвинен. Той е бил в състояние на сериозно опиянение и е признал вината си. Коментар от министъра Даниел Митов липсва, а случаят отново показва масовото неуважение към законовия ред в държавата и неспособността на МВР да осъществява превенция на подобни общественоопасни деяния и престъпления. Очевидно е, че ръководството на МВР са безсилни да вземат каквито и да е адекватни мерки срещу проблемните шофьори и разрастващата се престъпна вълна от пътно транспортни произшествия.

Въпреки че чрез подбрани и представени без контекст статистически данни МВР твърди, че е налице успех с пътната безопасност, дори данните, при които има подобрене, са в рамките на статистическата грешка. Ръстът на видими инциденти създава обратното усещане в контекста на отхвърлени редица законодателни предложения за ограничаване на рецидивистите на пътя и на повече прозрачност в дейността на МВР. Противопоставянето на МВР на прозрачността във връзка с пътната безопасност е видимо от отказа да се предоставят актуални данни на любителски проект за визуализиране на ПТП, въпреки законовите задължения за това.

2.3. Полицейско насилие

Типичен пример за несправяне с вътрешната сигурност и ред е полицейското насилие и особено случая с убийството на Явор Георгиев във Варна. В този казус се наблюдава кумулативно наличие на прилагане на прекомерна сила, удари и душене към лице, което не се съпротивлява и на тотална липса на подготовка на служителите на МВР. Полицаяте са имали боди камери, които не са били включени, което от своя страна възпрепятства

установяването на факти и обстоятелства около извършения арест и се налага използването на камера от видеонаблюдението на бензиностанция. Преди три месеца министър Даниел Митов заяви, че ще обсъдят въвеждането на боди камери, но до момента въпросът не е поставен нито на ниво изпълнителна, нито на ниво законодателна власт. Самият Митов определя случая като шокиращ и предизвикващ недоверие към МВР. Освобождаването на двамата полицаи и временното отстраняване на директора на Второ районно управление във Варна не е в състояние да прикрие системния проблем в МВР, свързан със слабо подготвени служители и полицейска безнаказаност. Експресните експертизи още на ниво досъдебно производство, които на практика оневиняват полицаите, по-скоро говорят за покровителстване и намеса на прокуратурата с цел прикриване на престъпления по казуса. Основният въпрос тук е дали Явор Георгиев щеше да почине, ако не беше блъскан и задушаван от служители на МВР, които в три часа сутринта са преценили, че лицето е за психиатрично лечение, въпреки че този факт се установява от специализирана лекарска комисия в състав от поне трима специалисти.

Друг казус с брутално полицейско насилие наблюдаваме при случая с Даниел Кискинов, починал от тежка гръдна и коремна травма, 17 счупени ребра, разкъсвания на двата бели дроба и на черния дроб, кръвоизлив в бъбрека и други травми, всички те резултат от нанесен побой от служители на МВР. На 26 февруари 2025 г. на тел. 112 е постъпил сигнал за кражба на колело от къща в гр. Казанлък. На място са се отзовали двамата полицаи Тодоров и Иванов служителите на РУ Казанлък към ОДМВР Стара Загора. Те са намерили откраднатото колело в имота на Кискинов и той е бил арестуван. По време на ареста му и след това е използвана превишена полицейска сила и агресия към Кискинов, който е бил пребит и вследствие на това е починал. Двамата полицаи са обвинени в умишлено убийство. От прокуратурата обявяват, че макар и смъртта да не е настъпила веднага, травмите са несъвместими с живота. Министърът Даниел Митов отново се задоволява с публичното изказване, че „няма да търпи полицейско насилие“, но липсват конкретни мерки и прозрачност при разследването, което към онзи момент поражда граждански протести на 2 март 2025 г. в гр. Казанлък. Протестиращите заявяват в медиите, че “ще се събираме, докато не изясним този случай и не разберем кой е виновен, защото има смърт, а никой нищо не казва по въпроса”, което отново показва неспособността на министъра

Даниел Митов да управлява МВР и да се справя с информирането на обществеността по значими разследвания.

Силно неадекватното поведение на министър Даниел Митов наблюдаваме и при случая с бруталното убийство на Магдалена Русева, убита на 26 април 2025 г. натикана в бидон от нейн приятел. На брифинг на 28 април 2025 г. в присъствието на министър Даниел Митов, директора на ОДМВР Хасково заявява, че „по данни на приятели и обкръжение Магдалена Русева най-вероятно се крие от родителите си, от майка си“ – като по този начин изключва изцяло версията за отвличане и убийство. Тази оценка поражда тежко обществено недоволство и се възприема като безотговорно подценяване на случая с изчезналото 18 годишно момиче от страна на министъра и директора на ОДМВР Хасково. След като на 30 април 2025 г. тялото на Магдалена е открито – Росоков се опита да защити действията си с твърдения, че полицията не била бездействала и са работили по всички версии. От своя страна министъра на вътрешните работи определя изказването на директора на ОДМВР Хасково като „неудачна комуникация с публиката“, въпреки че самият той стоеше до него по време на медийното изявление два дни по-рано. Явно за министър Митов обществото е публика, а той играе в един тъжен цирк. Непрофесионалното поведение на министъра и на директора на ОДМВР Хасково предизвиква граждански протест на 1 май 2025 г., като демонстранти и протестиращи хвърлят яйца и домати по сградата на полицията в търсене на отговори. След този провал на МВР, двадесет деца между 12 и 17 години са привиквани в сградата на ОДМВР Хасково и са разпитвани във връзка с протеста. Според различни информации някои от тях са бити с палки, полицаи е гасил цигара върху ръката на дете, а трето е припаднало след удар в главата, което отново представлява полицейско насилие и несправяне с осигуряването на реда в страната.

2.4. Прикриване на връзка на фабрика за контрабандни цигари с Пеевски и Петлешков

Привиден бе и единственият успех на министъра Даниел Митов в МВР, след като бе разбита нелегална фабрика за цигари в с. Момково обл. Хасково, разположена в подземията на кравеферма с площ от 10 000 кв.м. В рамките на операция, проведена от ГДБОП и Върховна касационна

прокуратура, на 10 юли 2025 г., бяха открити над 100 милиона къси цигари на стойност 30 милиона лева, като фабриката е била оборудвана с машини, вентилация, генератори, автономна електросистема, асансьорна платформа, кухня и дори жилищно помещение с десет легла. Оказва се, че сред задържаните машини има модернизирани такива с произход от бившата фабрика “Булгартабак” в Хасково. Въпреки мащабната операция, бяха задържани само двама души – собствениците на кравефермата, от които 70 годишния Димитър Перчемлиев и снаха му Росица Перчемлиева, които не са криминално проявени. Повдигнато им е обвинение само за държане на акцизни стоки, но не и за производство на такива. До момента не са привлечени към отговорност други лица или престъпна група свързана с управлението и производството на нелегални цигари. Министърът на вътрешните работи Даниел Митов два пъти избягва изслушване в Народното събрание по темата чрез подкрепата на гласовете на ГЕРБ, ДПС Ново начало, ИТН и БСП. По този начин той все още не дава отговори дали нелегалната фабрика има връзка с лицата Иван Петлешков и Делян Пеевски. Въпреки това, инвеститорът на въпросната кравеферма е лицето Стойчо Захариев по прякор „Милионера“, чиято дъщеря Светла Стойчева Иванова е придобила дружество, прехвърлено ѝ от Иван Петлешков, който пък от своя страна е пряко свързан с лидера на ДПС Ново начало - Делян Пеевски. Към момента Стойчо Захариев е обявен за национално издирване, но не е открит. Въпреки цялата налична информация, министърът Даниел Митов нарича пряката връзка между споменатите по-горе „фиксация върху определени лица“ и никога в публично изявление не е споменавал Стойчо Захариев „Милионера“ или връзката му с Иван Петлешков.

2.5. Проблеми с издирване на обвиняеми

Не е рядкост в МВР лица да се обявяват за национално издирване, с цел протакане и забавяне на досъдебни производства с години, а в действителност никой да не извършва оперативно-издирвателни действия срещу тях. Такъв е случаят и при Петьо Петров - “Евротото”, където министърът твърди, че по отношение на Петьо Евротото са изпратени съответните „импулси“ към партньорските служби да се установи има ли някой на адреса му в Гърция. Оказва се, че липсата на адекватни мерки при издирването на Петьо Петров “Евротото” е рецидив за МВР. За разлика от черната пантера и прокурорския син, Петьо “Евротото” е фигура, свързана с множество

корупционни и престъпни схеми на национално ниво. Въпреки издирването му от властите, съществуват сериозни съмнения относно реалното желание на МВР да го открие и привлече към наказателна отговорност. На 6 февруари 2025 г. в Народното събрание представители на службите и МВР са изслушани относно действията по издирването на Петьо Петров. Заместник-министърът на вътрешните работи Любомир Йосифов посочи, че от датата на обявяване на лицето за издирване са извършени множество оперативно-издирвателни мероприятия. Въпреки това, в медиите излезе информация, че лицето Петьо Петров е с установено местонахождение от граждани, наричащи се „БГ Елфите“, което поставя под въпрос извършвани ли са въобще декларираните оперативно-издирвателни действия от МВР и службите.

Особено показателен е фактът, че Петьо Петров е снет от издирване по линия на "Интерпол" с "червена бюлетина" и е оттеглена европейската заповед за ареста му. По искане на Софийската градска прокуратура Петров е въведен като сигнал в Шенгенската информационна система като лице, издирвано за участие в наказателно производство, с мярка "установяване на адрес". По време на изслушването в парламента ръководството на МВР не успя да убеди народните представители, че реално издирва Петьо Петров "Евро". По време на изслушването вътрешният министър Даниел Митов не се яви в парламента с обяснението, че е в чужбина. Никой от присъстващите представители на МВР не беше запознат нито с изтеклия архив на Петьо "Евро", нито с оповестените данни за онлайн комуникацията му. Заместник-министърът Любомир Йосифов не предостави конкретни доказателства и факти за реални резултати по издирването. Това представлява особен вид несправяне на МВР с установяването на местонахождението на известни престъпници в България, което можем да наречем протекция.

2.6. Скандал в Русе

Врх на всички провали и скандали в МВР идва през нощта на 3-ти срещу 4-ти септември, когато старши комисар Николай Кожухаров, директор на Областната дирекция на МВР в Русе, е обявен за пребит от младежи – съгласно официална информация на вътрешното министерство. Даниел Митов и МВР разпространиха версията, че младежи са пребили зверски

директора на ОДМВР Русе след направена забележка за дрифт и превишена скорост. Лансират версията, че приятелят на директора на ОДМВР е направил забележка на група лица, които карали рисково с автомобила си и конфликтът ескалирал, като Кожухаров е нападен и пребит от групата младежи. Разказват, че той е откаран в болница, където претърпял животоспасяваща операция — спасен му е единият бъбрек, но е загубил около 1,5 л. кръв, а състоянието му остава тежко. Четирима младежи — на 15, 18, 18 и 19 години — са задържани с постоянна мярка. Двама от тях са обвинени както в хулиганство с особено цинични прояви, така и в нанасяне на тежка телесна повреда на полицейски служител, а другите двама — само в хулиганство. В своите изказвания Даниел Митов заявява „Благодаря за бързата реакция на МВР-Русе, на прокуратурата, на местната власт, областната управа и на първо място — на медицинския екип.“ и че „Ще искаме най-тежките възможни наказания“.

Дни след това бяха публикувани няколко видеозаписи, които показват различна фактическа обстановка. Оказва се, че версията на МВР въобще не отговаря на истината, а всъщност побоят е започнат от спътника на директора на ОДМВР Русе, който препречва пътя на младежите в автомобила. Той пръв нанася удар на шофьора, а впоследствие е повален. Няма данни за превишаване на скоростта от младежите, а в дните след инцидента е поставен нов знак с ограничение на скоростта “30 км/ч”, за да бъде аргументирана тезата за превишена скорост.

Налице са и слухове, че директорът на МВР и неговия спътник са били пияни. Въпреки това, от тях не са взети проби за употребата на алкохол и наркотични вещества, а взетите проби от младежите са отрицателни. От видеозаписите се вижда, че полицейският автомобил и линейката си тръгват от мястото на инцидента, без да има хоспитализирани лица.

Разминаванията от първоначалната версия, изнесена от вътрешния министър Митов, и разпространените видеозаписи, заснели случката, водят до обосновано предположение, че той умишлено прикрива реалната фактическа обстановка по казуса в Русе. Неговите действия водят до масова дезинформация на обществото и до гражданско недоволство. Оказва се, че във версията на МВР младежите, замесени в побоя, са били прибързано обвинени, а има вероятност те да са действали при условията на неизбежна отбрана срещу директора на ОДМВР Русе и неговия спътник.

Въпреки всичко това, министър Даниел Митов заявява: „Сериозно ли е да подам оставка, когато МВР няма никаква вина?“ Този случай е показателен за ръководния състав на вътрешното министерство и хвърля яснота по въпроса, защо МВР няма капацитета да се справи с опазването на обществения ред в държавата.

2.7. Неефективност в борбата с наркоразпространението и превенцията

Като поредния провал на МВР и министър Даниел Митов в сферата на вътрешната сигурност и обществения ред можем да посочим и несправянето му в борбата с наркоразпространението в България. Работата на МВР под управлението на министър Даниел Митов по противодействие на наркоразпространението се свежда до проверки на заведения, вместо разбиване на международни канали и арести на дребни разпространители, вместо неутрализация на организаторите на престъпните групи, свързани с наркотрафика. България е втора в Европа в „срамната статистика“ по употреба на кокаин сред младежите, а именно 2.2% от младите българи са употребили този наркотик през последната година. Тези числа поставят нашата държава в челните редици по употреба на кокаин в ЕС, което е индикатор за системен провал в превантивните политики. МВР има и множество проблеми с техническото оборудване, свързани с откриването на наркотици при рутинни проверки. Много често полевите тестове не реагират еднозначно. В заключение виждаме, че фокусът на МВР и министър Даниел Митов пада върху симптомите, а не причините на наркотрафика и наркоразпространението, като се арестуват дребни разпространители, вместо да се разбиват големи наркорежи. Проверят се заведения, вместо да се води реална борба с международните канали. Последици от подобна политика на бездействие определено ще имат за резултат превръщането на България в основен наркохъб за Европа и Турция, драстично нарастване на употребата на наркотици сред младежите, загуба на доверие от европейските партньори в антинаркотичната борба и компрометиране на общественото здраве и сигурност. Ясно се вижда, че МВР под ръководството на Даниел Митов демонстрира неспособност да се справи с наркопроблема на стратегическо ниво.

Междувременно агенция “Митници” се проваля в инсталирането на скенери на сериозни ГКПП, които са част от международни канали за

наркотрафик. Заради евентуални корупционни практики и неспособност на управляващите да реализират европейските средства по прозрачен и състезателен начин, в момента тече проверка на Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ). Старите скенери са с изтекла поддръжка, а много малка част от новите са инсталирани, оставяйки границите без ефективен контрол, което благоприятства наркотрафика.

От всичко изброено дотук става ясно, че настоящият Министерски съвет е неспособен да се справи с поддържането на вътрешния ред и сигурност в Република България, а освен това в повечето случаи правителството на Росен Желязков и в частност министър Даниел Митов не желаят да работят против корупционни партийно-олигархични интереси на политическите партии в управляващото мнозинство и ДПС – Ново Начало на Делян Пеевски.

ГЛАВА ТРЕТА

ОТКАЗ ОТ РАБОТА ПО ВЪРХОВЕНСТВОТО НА ЗАКОНА И ПРОВАЛ В СЕКТОР “ПРАВОСЪДИЕ”

Работа на правителството по въпросите на върховенството на закона на практика липсва. Министерство на правосъдието се занимава с всичко друго, но не и с върховенството на закона.

1. Доклад на Европейската комисия за върховенството на закона за 2025 г.

В годишния Доклад за върховенство на закона на Европейската комисия от 08.07.2025 г. за България се сочи следното:

- Липса на по-нататъшен напредък във връзка с предприемането на стъпки за адаптиране на съответната правна уредба, за да се избегне дългосрочното командироване на съдии за заемане на свободни длъжности, като се вземат предвид европейските стандарти за командироване на съдии.
- Липса на по-нататъшен напредък по проекта на законодателни изменения, насочени към подобряване на функционирането на Инспектората към Висшия съдебен съвет и избягване на риска от политическо влияние, по-специално чрез включване на съдебните органи в подбора на неговите членове.
- Липса на напредък, вследствие на решението, с което използваната процедура се обявява за противоконституционна, в работата по плановете за приемане на механизъм за въвеждане на гаранции по отношение на процедурата за назначаване на избраните от Народното събрание членове на Висшия прокурорски съвет, с който да се гарантира тяхната независимост и да се вземат предвид европейските стандарти, особено с оглед ролята на този съвет при назначаването и освобождаването от длъжност на главния прокурор.
- Липса на напредък до момента по отношение на гарантирането на по-добра ефективност на разследванията и постигането на солидни резултати по отношение на наказателното преследване и окончателните съдебни решения по дела за корупция по високите етажи на властта.

Въз основа на тези констатации и съществуващи международни стандарти за независимост на съда към България са отправени следните препоръки:

- Предприемане на стъпки за адаптиране на съответната правна уредба, за да се избегне дългосрочното командироване на съдии за заемане на свободни длъжности, като се вземат предвид европейските стандарти за командироване на съдии.
- Постигане на напредък по проекта на законодателни изменения, насочени към подобряване на функционирането на Инспектората към Висшия съдебен съвет и избягване на риска от политическо влияние, по-специално чрез включване на съдебните органи в подбора на неговите членове.
- Възобновяване на процеса на реформиране на Висшия съдебен съвет, и по-специално на състава му, за да се гарантира неговата независимост и ефективност, като се вземат предвид европейските стандарти за съдебните съвети.
- Осигуряване на солидни резултати по отношение на разследванията, наказателното преследване и окончателните съдебни решения по дела за корупция по високите етажи на властта и предприемане на по-нататъшни стъпки за гарантиране на ефективната работа на Комисията за противодействие на корупцията.
- Подобряване на почтеността сред висшите длъжности в изпълнителната власт, като се вземат предвид европейските стандарти, и по-специално, като се гарантира, че са въведени ясни стандарти за почтеност за правителството, както и подходящ механизъм за налагане на санкции.

До настоящия момент правителството и управляващото мнозинство не са заявили своите позиции по нито една от тези теми.

В Законодателната програма на Министерския съвет за периода юли - декември 2025 г. е включен проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, чийто планиран обхват обаче не отговаря на препоръките на Европейската комисия - например, липсва частта относно възобновяване на процеса на реформиране на Висшия съдебен съвет, за да

се гарантира неговата независимост и ефективност, като се вземат предвид европейските процедури.

Това на практика означава бездействие на Правителството и управляващото мнозинство и отказ от решаване на основен структурен проблем на съдебната власт, който е пряко свързан с гаранциите за съдийската независимост.

Изборът на нов състав на Висш съдебен съвет без законодателни промени в процедурите за избор на членовете му, които да гарантират независимост на членовете му, няма да реши посочените структурни дефицити.

Мълчанието и бездействието на правителството и на мнозинството за това какви да бъдат структурните гаранции за по-ефективна независима съдебна система на практика означават, че управляващите се отказват от реформи и желаят да запазят настоящото статукво.

Това бездействие е още по-укоримо, като се има предвид, че в Министерство на правосъдието има изработен изцяло нов проект на Закон за съдебната власт, който дава решение на почти всички изтъкнати проблеми. Проектът беше разработен в периода 2023-2024 г. и обявен за обществено консултиране през март 2024 г. Основната част от работата беше извършена от изключително представителна работна група, в която участваха представители на съда, прокуратурата и следствието, на професионалните магистратски организации, представители на граждански експертни организации, работещи по проблемите на върховенството на правото и съдебната власт, представители на академичната общност. Законопроектът беше представен пред експерти от Европейската комисия в рамките на открито заседание на Съвета за върховенството на правото. Законопроектът получи положителна оценка в Доклада на ЕК за върховенството на закона от 2024 г., наред с извършената конституционна реформа на съдебната власт.

2. Целенасочен отказ за реформи срещу завладяната държава

Настоящото управление се формира въз основа на осъзнат и целенасочен политически отказ да провежда реформи, които да възпрепятстват нелегитимни въздействия и зависимости при упражняването на публична власт. Осемте месеца управление ясно показват защо настоящите управляващи отказаха да приемат предложените от “Демократична България” по време на преговорите за правителство, няколко точки в проекта на Коалиционно споразумение за ограничаване на механизмите за нелегитимни въздействия и на инструментите, с които действа Пеевски и свързаните с него кръгове. Отказът за приемане на тези мерки е съзнателно политическо действие, което затвърждава аргументите в настоящия проект на решение за гласуване на недоверие на правителството:

2.1. “Промени в наказателния процес с цел [...] премахване (чрез случайно разпределение) на свръх овластяването на административни ръководители по отношение на разрешенията за използване на специални разузнавателни средства (СРС) и мерките за процесуална принуда; развитие на уредбата на следствената тайна чрез въвеждане на ясни обхват и правила с цел гарантиране на принципа на невиновност и ограничаване на злоупотребите; реформа в прилагането на СРС с цел ограничаване на злоупотребите с веществени доказателствени средства и разширяване на контролните правомощия и достъпа до информация на Националното бюро за контрол на СРС.”

Административните ръководители в съдебната власт са свръх овластени по отношение на няколко ключови аспекта. Част от тях са на етапа на досъдебното производство, по отношение на мерките за процесуална принуда и използването на специални разузнавателни средства. В случаите, когато нелегитимно влияние може да бъде упражнявано спрямо административния ръководител, това дава ключови лостове в наказателния процес спрямо политически опоненти. Част от тези лостове станаха ясни и при арестите на представители на местната власт през юни и юли.

Мерките за неотклонение - задържане под стража, се потвърждават от дежурни съдебни състави и на двете инстанции, които се определят от

административния ръководител. Това дава възможност на прокуратурата да извърши така процесуалните действия, че да си избере състави и на двете инстанции. С предлаганите мерки този механизъм за гарантиране на задържането под стража щеше да отпадне. Особено фрапиращ случай беше прилагането на принципа на случайния подбор на въззивната инстанция - от трима дежурни съдии бяха избрани трима, сред които заместник-председателят на съда.

Използването на специални разузнавателни средства е друга проблемна област с много дефицити, констатирани в редица решения на Европейския съд по правата на човека. На практика веществените доказателствени средства, изготвени от приложените СРС-та, изтичат както в медиите, така и към паралелни центрове на власт с цел оказване на влияние върху подслушваните лица. Необходима е цялостна реформа, вкл. в разрешаването на използването на СРС - към момента това отново е концентрирано в административните ръководители и липсва случаен избор. Има редица пропуски в процеса, чието поправяне ще ограничи полето за злоупотреби.

Един от инструментите за влияние върху политици, магистрати, служби и администрация, е именно чрез съдържание, придобито чрез използване на СРС. Именно затова реформа в използването на СРС е неприемлива за Пеевски и обслужващата го коалиция, подкрепяща настоящото управление.

Лошата уредба на следствената тайна е друг инструмент за оказване на нелегитимни влияние, свързани със специалните разузнавателни средства. Контролираното изпускане на информация от една страна и пълната секретност, обвиваща досъдебните производства, въпреки обществения интерес от друга страна, са ключови механизми на завладяната държава. Ако бъдат уредени внимателно случаите, в които прокуратурата е длъжна да разкрие информация и обхвата на тази информация, то слагането на чадър върху извършени престъпления ще стане по-трудно. Към момента прокуратурата използва булото на следствената тайна, за да прикрие липсата на разследване по дела от висок обществен интерес. Най-очевидните примери за това са изземването на доклади на Сметната палата и Агенцията за държавна финансова инспекция,

в които има данни за престъпления, които с години остават неразследвани и неразкрити, но информацията от докладите е скрита от обществото.

2.2. “Разширяване на възможностите за съдебен контрол върху актовете на прокурора, които преграждат провеждането на наказателното производство или засягат основни човешки права; премахва възможностите за злоупотреби с предварителните проверки”

Множество са случаите, в които прокурорският произвол не подлежи на съдебна санкция и обратно - съзнателното бездействие на прокуратурата остава под радара на съдебния контрол. Именно тези хипотези следваше да бъдат уредени с предвидената в проекта на споразумение реформа. Това са ключови механизми за нелегитимно влияние - двете роли на прокуратурата - да бъде “чадър” и “бухалка”. Няколко примера, които да илюстрират отказа на управляващите да ограничат тези инструменти: правото на главния прокурор да възобновява досъдебни производства без ограничение във времето; правото на главния прокурор да разкрива банкова тайна; сравнително ограниченият обхват на престъпления, за които отказът от образуване на досъдебно производство подлежи на обжалване.

2.3. “Въвеждане на гаранции, чрез които обжалването на кадровите решения да не води до концентрация на контрол от страна на един орган на съдебната власт, като жалбите да бъдат разглеждани от смесени състави на ВАС и на ВКС”

Проникването на нелегитимни влияния в съда в последните години е много по-ясно изразено във Върховния административен съд, отколкото във Върховния касационен съд. Именно поради тази причина в близкото минало винаги е имало сериозен отпор срещу предложението кадровите решения на ВСС да се обжалват пред смесени състави на ВАС и ВКС. С проекта на коалиционно споразумение беше направен опит да се ограничи кадровото разгръщане на Пеевски в съдебната система чрез въвеждане на смесени състави. Поради зависимостта на настоящото управление от него и тази точка беше изключена.

2.4. “Създаване на правна рамка с участието на БНБ, която урежда на национално ниво последиците, които възникват при налагането на санкции от трети страни спрямо български физически и юридически лица; ограничаване на рисковете за финансовата система във връзка с прането на пари, вкл. чрез разширяване на комплексните проверки спрямо санкционирани лица”

Санкциите по глобалния закон “Магнитски” не пораждат преки правни последици на територията на Европейския съюз. Именно по тази причина, предвид високия профил на част от санкционирани лица - партиен лидер, бивш министър, едър бизнесмен - има нужда да бъдат уредени косвени гаранции за финансовата система чрез управление на риска от страна на финансовите институции, свързан с работата със санкционирани лица. В тази посока е и писмено становище на БНБ от миналата година.

2.5. “По отношение на КПК - [...] въвеждане на възможност за освобождаване на временно изпълняващи функциите, премахване на разпоредбата за връщане на членовете на комисията на заеманите от тях позиции;”

Комисията за противодействие на корупцията чрез нейното настоящо, временно ръководство, изпълнява разпорежданията на Пеевски при провеждането на разследванията и оперативно-издирвателната си дейност. Още повече, че изпълняващият функциите председател системно не изпълнява задълженията си (описано подробно в проекта на решение за неговото освобождаване през лятото на 2024 г.). С една от разпоредбите в ЗПК се предвижда същият и.ф. председател да бъде възстановен като директор на специализираната дирекция, която извършва оперативно-издирвателна дейност и разследване, вкл. използва специални разузнавателни средства. Събирането на компромати и оказването на натиск чрез КПК е един от важните инструменти на задкулисни влияния върху представители на държавните органи и по тази причина нито възможността за освобождаване на Славчев (и.ф. председател), нито ограничаването на неговото връщане като директор беше прието.

2.6. *“Прекратяване на нелегитимните влияния в съдебната и изпълнителната власт, вкл. тези, концентрирани около “ДПС-Ново начало” и конкретно нейния председател Делян Пеевски (санкциониран от партньорски държави), както и всяко друго влияние, упражнено от лица върху съдебната и изпълнителната власт, и съответно поставяне на носителите на тези корупционни влияния в изолация от упражняването на публична власт и от решаващо участие в приемането на актове на Народното събрание.”*

Отхвърлянето на точката за ограничаването на влиянието на Пеевски в съдебната, изпълнителната и законодателната власт, е ясна индикация, че това влияние не само няма да бъде ограничено, а ще се засилва - каквото наблюдаваме на практика в последните месец.

Със съзнателния отказ от всички тези ангажименти още при самото си създаване правителството е декларирано отказ от реформа в правосъдната система, която да доведе до ограничаване на нелегитимните влияния и злоупотребите с нея. То изначално е приело ролята на параван пред завладяването на държавата чрез инструменти за нелегитимно влияние от Пеевски и други второстепенни лица, действащи с негова санкция.

3. Неизпълнение на останалите мерки в коалиционното споразумение в сектор “Правосъдие” и в борбата с корупцията

Въпреки премахването на ключови точки от коалиционното споразумение, там все пак са останали някои, които могат да бъдат основа за реформа на правоохранителните органи. Точно тези точки, обаче, не се изпълняват.

3.1. *“Промени в наказателния процес с цел ускоряване на досъдебната и съдебната фаза на процеса.”*

През юли по предложение на Министерство на правосъдието беше прието точно обратното - удължаване на законоустановените срокове на досъдебната фаза и даване на дискреция на прокуратурата колко дълго следва да е едно досъдебно производство с висока фактическа и правна сложност, като по този начин се премахват възможностите за дисциплинарен

и институционален контрол върху прекомерното удължаване на разследването. Това не е случайно - единият от начините за политическо влияние чрез прокуратурата е необоснованото удължаване на разследването.

3.2. Реформи в службите за сигурност, в т.ч. ефективен контрол и координация чрез Съвета по сигурността; оптимизация на системата за допуск до класифицирана информация; ефективна система за периодична проверка на служителите за интегритет и лоялност.

Службите за сигурност (каквато е и КПК) са важен инструмент за политически натиск, активни мероприятия, незаконно подслушване на политически опоненти. Реформата в службите не просто е наложителна, а отдавна закъсняла. Вместо да бъде иницирана такава реформа, проблемите се задълбочават, както е подробно описано в мотивите на настоящия проект на решение, а действия по въвеждане на система за периодична проверка за интегритет и лоялност липсват.

3.3. Липса на антикорупционна програма

Споразумението предвижда приемане на нарочна антикорупционна програма, в която да бъдат посочени антикорупционните политики. Такава липсва, което потвърждава отказа на правителството да фокусира проблема с проникването на корупционни влияния в изпълнителната власт. И това изглежда логично на фона на описаните в следващите точки реалности.

4. Бездействие по въпроса с и.ф. главен прокурор отвъд шестмесечния срок

51-то Народно събрание прие изменения в Закона за съдебната власт, с които *„[п]ри предсрочно прекратяване или изтичане на мандата на главния прокурор, председателя на Върховния касационен съд или председателя на Върховния административен съд се определя временно изпълняващ съответните функции, при спазване на следното условие: едно и също лице няма право да изпълнява съответните функции за срок, по-дълъг от 6 месеца, без значение дали е имало прекъсвания в изпълнението на функциите“*. Законът влезе в сила на 21.01.2025 г. Към момента на влизане в сила на закона позициите главен прокурор и

председател на Върховен административен съд се заемат от временно изпълняващи функциите. Установеният шестмесечен срок изтече на 21.07.2025 г. Прокурорската колегия и Съдийската колегия на ВСС приеха противоречиви решения във връзка с прилагане на този закон. Прокурорската колегия реши, че текстът не се отнася за заверения случай на и.ф. главен прокурор Сарафов и отказа да проведе нова процедура за избор на нов временно изпълняващ функциите, докато Съдийската колегия прие точно обратното решение и се обърна с искане до Общото събрание на съдиите от ВАС да предложат временно изпълняващ функциите председател на Съда до избора на титуляр.

Описаната ситуация е в остро противоречие с принципите на правовата държава, застрашава правната сигурност в страната и сериозно уронва престижа на съдебната власт. Въпреки това, министърът на правосъдието бездейства, не е заел публична позиция по въпроса и не е предприел нито едно институционално действие за преодоляване - нито като председателстващ пленум на ВСС, нито като член на Министерския съвет с конкретна законодателна инициатива.

Министърът на правосъдието бездейства и не упражнява конституционно установените си правомощия, не свиква заседание на пленума на Висшия съдебен съвет и не поставя на обсъждане проблема за безсрочното временно упражняване на функциите на главен прокурор. Съгласно чл. 130б, ал. 1 от Конституцията на Република България министърът на правосъдието председателства заседанията на пленума на ВСС, съответно министърът на правосъдието има правомощие да свиква заседание на пленума на ВСС и да определя дневния ред за него. А като член на Министерския съвет, министърът на правосъдието има правомощието да ръководи дейността по изработване на нормативните актове, свързани със съдебната система.

5. Обслужване на прокуратурата чрез изменения в Наказателно-процесуалния кодекс

Наред с необходимите изменения в Наказателно-процесуалния кодекс във връзка с мерките срещу изпирането на пари и излизането на страната от сивия списък на FATF, бяха прокарани промени по отношение на

продължителността на разследването, които правят прокуратурата още по-безконтролна в досъдебната фаза и ѝ дават бланкетно право на безкрайни разследвания.

През 2020 г. това е част от исканията на тогавашния главен прокурор Иван Гешев, изпратени до Народното събрание. Дори тогава такива промени не са предложени, поради тяхната обществена неприемливост.

С промените сроковете за разследване се удължават (само по себе си това не е неразумно), а удължаванията след първоначалното изтичане на сроковете стават без горна граница, по преценка на прокуратурата, която следва да отчете високата фактическа и правна сложност. Отпада и ограничението за използване на доказателства, събрани извън сроковете. В комбинация, тези промени обслужват както комфорта на прокуратурата, така и един от механизмите за политическо влияние чрез досъдебни производства на етапа на разследването - безкрайното удължаване без привличане на обвиняем, при което заплахата за привличане като обвиняем се използва за политически натиск. При стария режим това също беше възможно, но множеството постановления за удължаване без извършени процесуални действия разкриваха, че дадено досъдебно производство се “държи на трупчета”. След промените това ще е по-малко видимо и няма да може да подлежи на дисциплинарен контрол, какъвто може да бъде въведен за злоупотреба с удължаване на разследванията.

Друго обслужващо главния прокурор действие на управляващите са внесените през август изменения в Наказателно-процесуалния кодекс, с които на теория трябва да се въведе стесняването на случаите, в които главният прокурор може безсрочно да отменя постановления за прекратяване на досъдебни производства, в изпълнение на решение на ЕСПЧ. Такъв текст беше предложен и отхвърлен в 49-ото Народно събрание, като сега се предлага допълнен с две хипотези, които на практика запазват старото положение - всяко едно прекратено досъдебно производство, до изтичане на абсолютната давност, може да бъде “отворено” от главния прокурор по негова преценка (напр. защото “законът не е приложен правилно” или защото “разследването не е било обективно”).

Появата на тези две точки между 2023 г. и 2025 г. може да бъде обяснена единствено с прякото обслужване на главния прокурор и неговото безконтролно право да “сваля трупчетата”. Дори само наличието на такова правомощие, без неговото реално използване, е инструмент за политически натиск.

Предлагането на текстовете в чл. 234 и чл. 243 от НПК в този има вид потвърждава основната теза на настоящия проект на решение за гласуване на недоверие на правителството, че то не само не предприема мерки за намаляване на мащаба на завладяната държава, а пряко я обслужва.

6. Несвикване на Съвета за прилагане на Националния координационен механизъм за върховенство на правото

Съветът за прилагане на Националния координационен механизъм за върховенство на правото не е заседавал нито веднъж след избора на Министерски съвет от 51-то Народно събрание.

Националният координационен механизъм има за цел запазване на постигнатия напредък, продължаване на наблюдението на национално ниво и докладване пред обществеността по следните области:

- върховенство на закона;
- съдебна реформа;
- борбата с корупцията по високите етажи на властта и в по-общ план;
- борбата с организираната престъпност;
- медиен плурализъм и свобода на медиите;
- други институционални въпроси, свързани с принципите на взаимозависимост и взаимоограничаване.

Съгласно чл. 11 от Постановление № 240 на МС от 24.09.2019 г. за създаване на Национален координационен механизъм за върховенство на правото и на Съвет за неговото прилагане този съвет следва да провежда редовни заседания на всеки три месеца, в първия понеделник на съответния месец от 14,00 ч. в сградата на Министерството на правосъдието. В случай че първият понеделник на съответния месец е неработен ден, заседанието се провежда в следващия работен понеделник.

Съветът представя годишен доклад за дейността си пред Министерския съвет и Висшия съдебен съвет в срок до 28 февруари. Министърът на правосъдието внася доклада пред Министерския съвет, а представляващият Висшия съдебен съвет внася доклада пред Висшия съдебен съвет. Годишният доклад за дейността на Съвета за 2024 г. все още не е приет, въпреки че са изтекли повече от 6 месеца след законоустановения за това срок.

Нито една от посочените нормативни разпоредби - за свикване и провеждане на заседания на Съвета за отчитане в срок на неговата работа не са надлежно изпълнени.

Същевременно Докладът за върховенство на закона за 2025 г. на Европейската комисия съдържа изключително сериозни констатации и препоръки по въпроси именно от компетентността на Съвета.

Действително Националният координационен механизъм за върховенство на правото предвижда, че министърът на правосъдието заедно с представляващия Висшия съдебен съвет представлява Съвета. Същевременно обаче не са налице данни министърът на правосъдието да е поискал предприемането на определени действия, а представляващият ВСС да се е противопоставил или да е пречатствал работата на Съвета.

Следователно, със своето бездействие министърът на правосъдието е блокирал действието на основен институционален механизъм за взаимодействие на законодателната, изпълнителната и съдебната власт по въпроси за върховенството на правото, съдебната реформа, медийния плурализъм и борбата с корупцията. Институционален механизъм, който България създаде в изпълнение на ангажимент към Европейската комисия, за да докаже институционален капацитет за ритмично и устойчиво разглеждане на предизвикателствата, свързани с установяване и поддържане на върховенство на правото, независимост на съдебната власт и борбата с корупцията. Създаването на този механизъм бе сред положителните предпоставки и аргументи, въз основа на които бе взето решението за прекратяване на дългогодишния Механизъм за сътрудничество и проверка.

Това е поредно доказателство, че за настоящото управляващо мнозинство темата за върховенството на правото и съдебната реформа не само не е приоритет, но и целенасочено се избягва.

Правителството на ГЕРБ, ДПС-Ново начало, БСП-ОЛ и ИТН не само мълчи по темата върховенство на правото, медиен плурализъм и борба с корупцията на високите етажи, няма собствени инициативи, отказва да извършва реформи, но и блокира работа на институции, които са създадени да работят именно по тези проблеми.

7. Отказ от ограничаване на рисковете, свързани със санкционирани лица, в т.ч. за корупция

Санкциите по глобалния закон “Магнитски”, както и санкциите спрямо същите български граждани от страна на Великобритания, макар да нямат пряко приложение на територията на Европейския съюз, са сериозна индикация за системна корупция, във връзка с която освен надлежно разследване, е необходимо да се предприемат мерки за ограничаване на рисковете за финансовата система. Много често корупцията върви ръка за ръка с прането на пари, поради необходимостта от изпиране на парите, получени по корупционен начин.

Именно затова, когато на дневен ред беше Закона за мерките срещу изпирането на пари (като пряко свързан с измененията в Закона за мерките срещу финансирането на тероризма), бяха предложени съответните мерки за ограничаване на риска при взаимодействие на санкционирани лица с финансовата система на страната. Предложените мерки не предвиждаха пряко прилагане на санкциите, но отчитаха високия риск, който санкционираниите лица носят за финансовата система чрез въвеждане на допълнителни задължения за проверки и прозрачност на финансовите институции и на БНБ.

Решението на мнозинството, подкрепящо правителството, да не подкрепи промените, обслужвайки санкционираниите по закона “Магнитски” лица, е политическо решение. Но по отношение на изпълнителната власт следва да бъдат посочено следното:

1. Министерството на финансите подготви и изпрати нарочно становище срещу мерките. Становището не критикуваше мерките по същество, а с напълно несъстоятелни аргументи опитваше да внуши, че те въвеждат санкционен режим на трети страни - нещо, което не кореспондира с направените предложения и отклонява дискусията, но потвърждава лоялността на кабинета и конкретно на министъра на финансите към санкционираните лица.

2. Министерството на финансите отказва да отговори дали е отправило писмено искане към САЩ за изваждане на Делян Пеевски и Владислав Горанов от списъка на санкционираните по закона "Магнитски" лица, както твърдеше Бойко Борисов - няколко месеца след законоустановения срок липсва отговор, на база на което може да се предполага, че действително кореспонденцията в тази посока съществува.

3. ГДБОП и Икономическа полиция не извършват действия за разкриване на потенциални престъпления, произтичащи от информацията, на база на която са наложени санкциите, въпреки, че от публичните документи на OFAC може да се направи обосновано предположение за организирана престъпна дейност.

4. Министерството на финансите не е инициирало законодателна дейност във връзка с прилагане на международните ограничителни мерки. Макар да има редица санкционни актове на Европейския съюз, в България липсва адекватна нормативна уредба, която да уреди отговорностите на институциите и координацията между тях.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ПРИМЕРИ ЗА ПРОВАЛА НА ПРАВОПРИЛАГАНЕТО, ВОДЕЩИ ДО ЗАДЪЛБОЧАВАНЕ НА ПРОБЛЕМА С ПРЕВЗЕТИТЕ ИНСТИТУЦИИ

Завладяването на държавата чрез превземане на институциите от корупционни, задкулисни влияния, и липсата на каквато и да била ответна реакция от правоохранителната система, може да бъде илюстрирано чрез множество примери от последните месеци. Всички те се случват или с мълчаливото съгласие на Министерския съвет, или с дейното участие на негови членове.

Именно провалът на правоохранителната система, в т.ч. прокуратура, МВР и служби, да противодейства на механизмите на завладяване на държавата, е в основата на настоящия проект на решение за гласуване на недоверие на правителството.

И докато прокуратурата е част от съдебната власт, то службите и МВР са част от изпълнителната власт. Съгласно чл. 39, ал. 2, т. 9 от Закона за Министерството на вътрешните работи, ГДБОП е компетентна по отношение на организирана престъпна дейност, свързана с корупция в органите на държавната власт, а съгласно Закона за Държавна агенция “Национална сигурност”, ДАНС има редица правомощия, на база на които следва да анализира и противодейства на превземането на институциите от частни интереси - вкл. поради факта, че това превземане може да бъде използвано и от трети страни с цел стратегическо увреждащо влияние.

Множеството конкретни примери за завладяване на държавата по-долу ще бъдат групирани на база на това чие влияние прозира зад всяко от описаните действия.

1. Делян Пеевски и политико-олигархичния захват на институциите

Влиянието на Пеевски в описаните по-долу процеси не произтича от неговата политическа тежест, а от злоупотреби с правоохранителната система на страната. Именно по тази причина всички примери са включени в настоящия вот на недоверие, макар някои от тях да са само косвено свързани с провала на правоохранителната система.

Когато действия на изпълнителната и съдебната власт и на външни за тях организации са продиктувани не от обществен интерес и пазарната логика, а от зависимости, то предпоставките за определяне на една държава като завладяна са налице.

Делян Пеевски оперира с набор от средства, сред които компромати и заплахата за наказателно преследване чрез контролирани (по същите тези начини) прокурори. Информацията е събирана от службите, МВР и прокуратурата чрез специални разузнавателни средства и по други начини, като така се формира сложната мрежа от инструменти и лица, чрез които Пеевски разширява нелегитимното си влияние.

Всички примери, посочени по-долу, са пряко следствие от провала на правоохранителната система в България в последните 30 години, който настоящото правителство 1) отказва да признае 2) отказва да поправи и 3) задълбочава. Засилването на тези процеси именно в последните месеци, под ръководството на това правителство, е сериозното основание за настоящия вот на недоверие в сектор “правосъдие и вътрешни работи”.

По-долу са описани конкретни примери за използване на нелегитимното влияние на Пеевски за допълнително разширяване на това влияние, под мълчаливия поглед на правоохранителната система и системата за сигурност.

1.1. Използване на общинската инвестиционна програма като инструмент за превземане на местната власт от Пеевски

Пеевски използва общинската програма като “морков” в похода си за превземане на местната власт. “Тоягата” е антикорупционната комисия (КПК), което поставя кметовете между избора да реализират общински проекти или да бъдат или отстранени, или арестувани.

Ситуацията е илюстрирана в заглавие на Дневник: “Кмет премина към Пеевски, два дни по-късно регионалният министър обяви финансиране за общински проекти”. В статията е посочено следното:

“На трети юни със снимка с Делян Пеевски бе съобщено, че кметът на Момчилград Илкнур Кязим обяви, че преминава към “ДПС-Ново начало”. Два дни по-късно (5 юни) със снимка с министъра на регионалното развитие и благоустройството Иван Иванов бе съобщено, че в общината ще бъдат финансирани два инфраструктурни проекта.”

Друг пример е преминаването на кмета на с. Чепинци към ДПС “Ново начало”, който публично мотивира преминаването си с осигуряване на проекти по общинската програма.

За да се види пълният мащаб на използването на институциите (МРРБ и МФ) за превземане на местната власт, трябва да се отчетат датите на преминаването на кметовете към “Ново начало” (документирано със снимки в кабинета на Пеевски) и финансирането на общински проекти.

Общинските проекти, макар и включени в приложение към Закона за държавния бюджет на Република България за 2025 г., имат нужда от последващо кандидатстване и съответно одобряване на финансиране. Този процес не е прецизно уреден и позволява дискреция на МРРБ и МФ по отношение на приоритизацията. Не е случайно, че и при двете разглеждания на тези текстове в закона (при приемането му и при актуализацията), мнозинството отхвърли предложения за обективни критерии, стриктна поредност и прозрачен процес на отпускане на финансирането.

Така се отвори широко вратата за избирателно финансиране на кметове, близки до властта без всякакви правила. Този модел на хвърляне на пари от „джипката“ към послушните беше създаден в годините на управлението на ГЕРБ, когато се харчеха милиарди в края на годината по неясни критерии. Сега Пеевски доразвива този подход в пълна анархия през цялата година – властта може да плати на когото си поиска от местната власт и да откаже на когото си поиска, може да ускори или безкрайно да забави всяко плащане. Целта е местната власт да бъде тотално зависима от правителството и така да се прокаква политическо влияние.

От данните може да бъде установено, че преди преминаването към ДПС “Ново начало” и снимката с Пеевски, съответните общини не получават финансиране. Мнозинството от преминаванията на кметове към ДПС-НН са

през месеците май и юни, като всички те са получили финансиране за общинските си проекти през юли. Макар през юли да са отпуснати най-много средства за общински проекти, видима е аномалията при кметове, преминали към Пеевски.

По-долу е посочено, че едно от назначенията, свързани с Пеевски, е на Горица Кожарева в надзорния съвет на Българската банка за развитие (ББР). В миналото ББР е била силно свързана с Пеевски, отпусайки неизгодни за държавата кредити на близки към онзи момент до него бизнеси, но в мандата на настоящото правителство ББР е важна и от гледна точка на общинската програма, тъй като част от инвестициите са планирани да минават именно през ББР. Поради това бяха направени и съответните нормативни изменения и съответните финансови трансфери - правителството увеличи с 4 млрд. лв. капитала на ББР, без да има конкретен списък с проекти, които ще бъдат финансирани.

Налице е единствено бланкетно говорене за приоритети, което създава възможност на властта да разходва средства за каквото си иска, когато си иска, без всякакви критерии. Парламентът е напълно изключен от процеса, защото управляващото мнозинство реши така и подписа празен чек на властта. Един от обявените приоритети в интервю пред медиите е „рехабилитация и изграждане на нова ВиК структура“. Няма обаче никаква яснота кои са приоритетните проекти, как са подбрани, как ще бъдат финансирани. Не става ясно дори дали това е обвързано с водната криза в някои райони или кризата само са ползва за повод за прехосване на стотици милиони.

Отново от изявления в медиите става ясно, че ще се изграждат индустриални зони без да е налице каквато и да е процедура по приоритизация къде има смисъл от такива зони и какъв ще бъде ефектът от изграждането им за местната икономика и как това спомага за привличането на инвеститори в България.

Подходът отново ще бъде да се насърчават близките до властта (и най-вече до Пеевски) общини и да се наказват тези с различни виждания. Този подход е пагубен за развитието на България, защото спира много важни проекти и ги заменя с такива, които бързо усвояват обществен ресурс.

Също така е напълно възможно банката да реши да участва във финансирането на държавни магазини, което от икономическа гледна точка ще бъде пълен крах, подобно на държавните бензиностанции, но ще се използва за политическа реклама. Когато няма правила всичко е възможно, а цената се плаща от българските данъкоплатци, чиито данъци ще бъдат набързо прарасосани без икономически смисъл и ефект.

Както в предишни случаи, напр. този с Държавната консолидационна компания и Монтажи ЕАД, очакването е средствата по общинската програма да стигнат до фирми, които са от кръга около Пеевски.

Превземането на местната власт чрез инструментите на централната има и електорална цел за Пеевски - осигуряване на гласове чрез влияние върху кметовете на по-малките общини.

Тези зависимости не са станали обект на разследване на корупционно престъпление, въпреки наличието на достатъчно сведения в медиите. Никой разследващ орган, вкл. тези в изпълнителната власт, не извършва действия по установяване на потенциални корупционни престъпления - напр. ОПГ за търговия с влияние.

И в тези, и в много други случаи, кабинетът "Желязков" е не просто параван, а активен съучастник в превземането на различни части от публичната власт чрез нелегитимни и престъпни средства.

1.2. Правителството като параван за назначаване на хора на Пеевски в регулаторите

Голяма част от органите, чиито членове се избират изцяло или частично от Народното събрание, бяха с изтекъл мандат към началото на годината, поради политическата нестабилност в страната. Новото мнозинство започна ударно попълване на тези органи, като това неизбежно ставаше с подкрепата на ДПС "Ново начало", дори когато правителството формално се ползваше с подкрепата на Алианса за права и свободи.

Тези органи са с огромна важност за икономическия живот в страната и поради това политическото влияние в тях следва да бъде ограничено. Не така подходиха от настоящото управляващо мнозинство - ярки партийни

лица от близкото минало или свързани с тях лица бяха инсталирани в регулаторите, а на този фон, на ключови места бяха избрани хора, за които има достатъчно публична информация, че са обслужвали и биха обслужвали интереса на Пеевски. Меритократичният принцип отстъпи на партийните квоти. На места това беше особено видимо - бяха избрани или напълно некомпетентни хора, или такива, които силно отстъпват по компетентност на кандидатите на опозицията.

Правителството, гласуването на чието недоверие се предлага с настоящия проект на решение, на теория е извън този процес, освен по отношение на органите, които се избират по предложение на Министерския съвет. Но политически то служи като параван за това ударно попълване на т.нар. “дълга власт” от мнозинството, подкрепящо същото правителство.

1.2.1. Конституционен съд

В Конституционния съд беше избран Орлин Колев, към онзи момент главен асистент в Софийския университет. В медиите, приближени до Пеевски (ПИК, Епицентър), може да бъде проследена поредица от хвалебствени статии за Колев. Нещо повече - в медийни участия Колев е защитава тези, обслужващи паралелния център на власт на Пеевски, включително и във връзка с приетите промени в ЗИД на ЗСВ през януари 2025 г. Тези промени прекратиха отворената процедура за избор на главен прокурор, в която единствен кандидат беше Б. Сарафов и ограничиха възможността за изпълняващ функциите главен прокурор да бъде назначено лице за повече от 6 месеца.

Целта на прибързания избор на Колев става ясна много бързо. След приемането на измененията в Закона за съдебната власт през януари, главният прокурор обжалва прекратяването от Висшия съдебен съвет на процедурата за своя избор пред Върховния административен съд. Върховният административен съд изчаква Орлин Колев да встъпи в длъжност и изпраща искане до Конституционния съд по отношение на конституционносъобразността на новоприетите разпоредби в ЗСВ. Орлин Колев е определен за докладчик по делото, като по този начин Пеевски полага максимални усилия да осигури на Сарафов или на друг свой кандидат

избор за главен прокурор от настоящия Висш съдебен съвет, в който Пеевски има контрол.

1.2.2. Комисия за защита на конкуренцията

За председател на регулатора с най-голямо влияние върху икономическия живот в страната, вкл. отговарящ за обществените поръчки, е избран Росен Карадимов, с решаващите гласове на ДПС "Ново начало". За неговите връзки с Пеевски има голямо количество публична информация. Например "Медияпул" пише следното:

"Например бившият собственик на КТБ Цветан Василев, обвинен за източването на банката, неколнократно е споменавал в интервюта за "тандема Пеевски-Карадимов", който упражнявал силно влияние върху цифровизацията на ефира - процес, в който КТБ имаше сериозно участие. Името на Карадимов изплува и от материалите по делото за фалита на КТБ. Свидетелката Юлия Илиева, която е била касиерка във фирмите около банката, казва по време на разпит, че Росен Карадимов идвал "всеки месец за 10 хил. евро на ръка".

Самият Цветан Василев в много интервюта е споменавал, че Росен Карадимов и Делян Пеевски имат сериозен принос за цифровизацията на ефира и свързания с него бизнес на КТБ.

Друга връзка на Карадимов с ДПС и Пеевски е настоящият подуправител на БНБ и бивш депутат от ДПС Петър Чобанов, с когото са били в управата на основания през 2008 г. Институт за нов икономически напредък преди Чобанов да стане финансов министър в кабинета "Орешарски". [..]

През 2009 г. в интервю пред "Труд" бившият спортен министър Весела Лечева казва: "Може да ви звучи тежко днес, но двама души управляваха държавата в края на нашия мандат - Делян Пеевски и Росен Карадимов. Мисля, че никой не би трябвало да се изненадва".

1.2.3. Сметна палата

В Сметната палата бяха избрани двама заместник-председатели с косвени връзки с Делян Пеевски, и с решаващите гласове на ДПС “Ново начало”:

- Силвия Къдрева до момента на избора е член на КПКОНПИ/КПК, която особено в последните години обслужваше стриктно желанията на Пеевски. И това не е случайно - целият състав на КПКОНПИ през 2018 г. е избран благодарение на гласовете на ДПС, и въпреки неподкрепата на коалиционния партньор на ГЕРБ тогава - Обединени патриоти (с изключение на Атака, които от времето на кабинета Орешарски осигуряваха нужните гласове на ДПС). Има непроверени твърдения в публичното пространство, че Къдрева лично е попълвала декларациите за имущество и интереси на Пеевски.
- Връзката на другия избран заместник-председател - Маргарита Николова е косвена. До избора си тя е финансов директор в БНТ, като в последните години директор е Кошлуков, чиято връзка с Пеевски през ТВ7 е лесно установима. В периода 2001-2005 г. пък е финансов директор на Министерство на спорта, когато министър Васил Иванов поверява управлението на спортния тотализатор на Ирена Кръстева - майка на Делян Пеевски.
- Безспорна е зависимостта на Димитър Главчев от Пеевски, като първият предлага кандидатите за двама заместник-председатели на Народното събрание. По време на служебните кабинети, Главчев назначаваше съвсем явно хора на ДПС “Ново начало” на ръководни позиции, най-видимите от които областни управители. Запазването на Калин Стоянов, впоследствие народен представител от ДПС “Ново начало”, като вътрешен министър, е още една от много индикации в тази посока.

Сметната палата е органът, който следва да контролира изпълнението на бюджета и разходването на публични средства. Прикриването на злоупотреби с публични средства е важен инструмент в арсенала на Пеевски за завладяване на институциите чрез системна корупция.

Следва да се припомни, че при предходно ръководство на Сметната палата, в доклади на институцията бяха установени сериозни проблеми в редица обществени поръчки, които обаче бързо бяха иззети от прокуратурата преди да бъдат оповестени. При контрол от страна на Пеевски, за Сметната палата ще отпадне необходимостта от силовата намеса на прокуратурата, която да прикрива установените от Сметната палата престъпления.

1.2.4. Национално бюро за контрол на специалните разузнавателни средства

Един от ключовите инструменти за нелегитимни влияния са специалните разузнавателни средства. Незаконното подслушване и следене с ресурсите на държавата (формално спазило законовата процедура, но нямащо нищо общо с разкриване на престъпления или национална сигурност, или изобщо неспазило законовата процедура и разчитащо на липсата на проследимост в системите на ДАТО и ДАНС) е начин, по който се набавя потенциално компрометираща информация за политически противници.

Институцията, създадена след решение на Европейския съд по правата на човека, отговорна за ограничаване на злоупотребите със специални разузнавателни средства, е Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства (НБКРС). Съзнателното бездействие или недостатъчния контрол на НБКРС е ключово за безпроблемната злоупотреба със СРС.

Председателят Пламен Колев е избран за първия си мандат като председател през 2018 г. Тогава управляващата коалиция е ГЕРБ - Обединени патриоти, но Колев е номинация на Воля (през която често Пеевски прокарва свои инициативи тогава), и е избран с гласовете на ГЕРБ, ДПС и Воля, и въпреки несъгласието на официалния коалиционен партньор Обединени патриоти (с изключение на 7 депутати от НФСБ). В допълнение, в почти същата конфигурация тогава за заместник-председател на бюрото е избран Илко Желязков - известен като "лейтенант" на Пеевски и впоследствие санкциониран по глобалния закон Магнитски заедно с него. В

настоящия мандат Пламен Колев е предложен от Има такъв народ, и избран отново с решаващите гласове на ДПС “Ново начало”.

За пълнота на обвързаностите и зависимостите следва да бъде представен и още един детайл - тогава, в последното заседание преди коледната ваканция, Илко Желязков получава и два гласа от опозиционната тогава БСП - на Драгомир Стойнев (в момента заместник-председател на Народното събрание) и на Филип Попов (в момента заместник-министър на вътрешните работи).

1.2.5. Комисия по досиетата

Особен интерес буди изборът на Пламен Тончев в т.нар. Комисия по досиетата - орган, където управляващите решават да пенсионират заслужили лица, както и да премахнат от пътя си такива, които им създават пречки.

Пламен Тончев беше в средата на мандата си като председател на българското контраразузнаване и основната служба за сигурност на страната - ДАНС. Неочаквано той подаде оставка, за да отиде в далеч по-малко овластената Комисия по досиетата. Многократно, и в комисия по време на изслушването, и в пленарна зала, и от медиите, му беше зададен въпросът за мотивите за този кариерен ход. Адекватен отговор не беше получен.

Последиствията от тази оставка обаче са видими - ДАНС беше оглавена от заместника на Тончев - Деньо Денев, за когото има сведения, че изпълнява разпорежданията на Пеевски. Най-видимият случай за това е премахването на машините на първия тур на местните избори през 2023 г., когато се избират и общинските съвети - ключов момент за разпределението на силите в местната власт. Тогава, в отсъствието на Тончев, Деньо Денев изпраща “справка” до ЦИК, министър-председателя и Народното събрание, с която се създава изкуствен скандал около процеса за удостоверяване на машините. В последващо закрито изслушване на ръководството на ДАНС, на практика те сами опровергават внушенията, които се правят чрез тази справка, но резултатът е отмяна на машинното гласуване от ЦИК и съответно

огромен брой недействителни бюлетини, което има значителен ефект върху балансите в общинските съвети.

По този начин, с оставката на Тончев без подпис на президента, както се изисква по закон, на практика се назначава председател на ДАНС, който да обслужва Пеевски. Кадровото овладяване на ДАНС последва скоро след назначаването на Денев за и.ф. председател на ДАНС, със смени на множество директори.

Въпреки че в последните години Тончев многократно съучаства в политическите вмешателства от страна на ДАНС, вкл. от трибуната на Народното събрание, като заемаше позиции срещу конкретни политически партии и прикриваше информация, явно не е бил достатъчно готов да съдейства за пълното овладяване на службите (за което ще бъде разгледана повече информация по-долу).

1.3. Отказ от 88 млн. лв. в полза на ТЕЦ Варна

ТЕЦ Варна е собственост на Данаил Папазов, бивш министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията в правителството на Пламен Орешарски, близък до ДПС. При разделянето на ДПС той заема страната на Пеевски, като гони Доган от имотите, които са негова собственост (през фирмите, които притежава).

Министерството на околната среда и водите, чрез регионалната си инспекция, налага санкции на ТЕЦ Варна в размер на 88 млн. лв. за неподдаване на квоти за въглеродни емисии за 2021 и 2022 година. Според BIRD "Самата "ТЕЦ Варна" признава в своя годишен доклад до ИАОС, че верифицираните емисии, отделени от инсталацията през 2022 г. били 43,820 тона въглероден диоксид. Само че на 30-и април ТЕЦ-ът предава нула квоти, което очевидно няма как да е вярно – на фона на отделените близо 44 хиляди тона емисии!". Глобата за 2021 г. е по аналогични причини и е с по-голям размер.

Едната е потвърдена от първоинстанционния съд, а другата - не. И в двата случая МОСВ чрез РИОСВ не обжалва решенията, като по този начин гарантирано спестява 88 млн. лв. на ТЕЦ Варна.

Отговорът на парламентарен въпрос относно мотивите за това увреждащо интересите на държавата бездействие е също толкова скандален - МОСВ обосновава отказа си да обжалва с решение по друго дело с аналогичен характер, по което от мотивите става ясно, че е безпредметно да се обжалва. МОСВ обаче предоставя невярна информация, тъй като цитираното решение от май месец, което е след изтичането на срока за обжалване, т.е. обосновават отказ от обжалване с мотиви на бъдещо към онзи момент решение.

Липсата на адекватен отговор е ясна индикация, че причините за отказът от обжалване са други и са свързани с икономическите интереси на свързаните с Пеевски лица. Това е пореден случай, че който публични органи действат в частен интерес и този интерес е свързан с Пеевски.

1.4. Кадрови решения в изпълнителната власт

Пеевски “инсталира” и запазва хора, които защитават неговите интереси на множество нива в изпълнителната власт. При някои връзките с Пеевски са по-явни, а при други следват от техните публични позиции. Примерите за запазване и усиляване на кадровото му присъствие с изпълнителната власт са много, като по-долу са изброени само някои от най-явните.

Горица Кожарева, в качеството си на кандидат за служебен министър председател, отказа да предложи вътрешен министър, различен от преминалия към ДПС Ново начало Калин Стоянов. Това, в комбинация с други нейни действия като член на Сметната палата, еднозначно я позиционира в лагера на Пеевски. След като мандатът ѝ в Сметната палата беше изтекъл, тя беше пратена от настоящото правителство в борда на Българската банка за развитие, която е един от основните източници на финансиране на проекти, към които свързаните с Пеевски фирми имат интерес. През август правителството увеличи капитала на Българската банка за развитие с 4 млрд. лв., които ще бъдат под надзора именно на Кожарева.

Мирослав Рашков (главен секретар на МВР), по неофициална информация, още преди да бъде назначен за главен секретар, има

регулярни срещи със Светлозар Лазаров - човек от близкия кръг на Пеевски (назначен за главен секретар по времето на изцяло зависимия от Пеевски кабинет "Орешарски", а впоследствие координатор на Атака, в период, в който Атака беше използвана за прокарване на назначения на Пеевски е изпълнителната власт). Назначаването на Мирослав Рашков за главен секретар показва пряката зависимост на сектор "сигурност" от Пеевски.

Заместник-министър Тодоров (МВР) в интервю по БТВ казва, че темата корупцията и санкциите на Пеевски му е безинтересна и не се занимава с нея, въпреки горепосочените функции на ГДБОП. Тодоров, както е описано по-долу, е свързан със Светлозар Лазаров, близък едновременно до Пеевски и Таки.

Димитър Кангалджиев - назначен за директор на ОДМВР Кърджали - най-важната област в битката на Пеевски с АПС. Кангалджиев е близък до Калин Стоянов - главен секретар по негово време като служебен министър. Както пише онлайн изданието СЕГА по темата: "Полицаята на Пеевски поеха МВР-Кърджали".

Тодор Проичев - медиен съветник на министъра на вътрешните работи Даниел Митов, станал известен по времето на кабинета "Орешарски" като парламентарен секретар на МВР, който изготвя т.нар. "опорни точки" срещу антиправителствените протести, близък до Светлозар Лазаров (главен секретар на МВР тогава), свързан с Пеевски, както е описано в настоящите мотиви.

Мнозинството от директорите на областните дирекции на МВР - през август 2023 г. Калин Стоянов изненадващо сменя мнозинството от областните директори на МВР. Тогава са и първите индикации, че Калин Стоянов действа съгласувано не с партиите, излъчили кабинета, а с Пеевски, което се потвърждава от преминаването му по-късно към ДПС Ново начало. Почти всички от сменените тогава директори запазват постовете си и при настоящото правителство.

Деньо Денев - определен за и.ф. председател на ДАНС, както е описано по-горе - изпълнител на поръчки на Пеевски.

Мария Филипова - напоследък прави впечатление тясната координация между Пеевски и Филипова, но най-яркият пример беше прессъобщение от КЗП със заглавие: *“Председателят на КЗП Мария Филипова: Голяма част от веригите хранителни магазини отказват поисканата информация във връзка с проверките на КЗП и след призива от лидера на ДПС- Ново начало Делян Пеевски”*. Друга индикация за зависимости има през благосклонността на прокуратурата, която за оцеляване на бюджет от комисията по хазарта, обвинения са повдигнати на предшественика и наследника на Филипова, но не и на нея.

Габриела Козарева - главен секретар на Министерски съвет, назначена на поста от Димитър Главчев, смятана за близка до Пеевски. Назначена в Агенция по вписванията по време на кабинета Борисов 3 от квотата на “Атака”, през която квота тогава минаваха повечето назначения на Пеевски.

Спаска Кинчева - заместник-министър на правосъдието, назначена от служебния кабинет със служебен министър на правосъдието Мария Павлова (близка до Сарафов) и оставена на поста в редовния кабинет. Преди назначението Кинчева е прокурор във ВКП и е съпруга на Драгомир Кояджиков, предложен за ВСС от лобито на Пеевски в БСП през 2018 г.

1.5. Прикриването на контрабанда на цигари и връзката на Пеевски с нея

Контрабандата на цигари е сюжет, който подчертава множеството чадъри, които се опъват върху незаконната дейност, свързана с лица от кръга на Пеевски.

Както е посочено в Глава втора на настоящите мотиви, на 19.11.2024 г. в град Пловдив служители на ГДБОП засичат лекотоварен автомобил, познат им от предходна разработка, свързана с контрабандна дейност. След проследяване, автомобилът ги отвежда до селскостопански двор, където установяват наличие на ТИР, който се разтоварва с помощта на мотокар. По всичко личи, че съдържанието на палетите в камиона е предмет на престъпна дейност – контрабандни тютюневи изделия.

Полицаяте действат съгласно установения ред – уведомяват своевременно своите преки ръководители и изразяват готовност за

реализация на операцията с цел залавяне на извършителите. Вместо подкрепа и заповед за действие, те получават категорично разпореждане да се оттеглят незабавно. Според изнесената информация от сдружение „БОЕЦ“, служителите на терен са били подложени на натиск и заплахи, за да прекратят наблюдението и да напуснат мястото, въпреки реалната възможност за предотвратяване на сериозно престъпление.

Полицейските служители отказват да изпълнят нареждане, което възприемат като незаконосъобразно, и провеждат операцията. В резултат са задържани 3000 бокса контрабандни цигари – едно от най-големите количества залавяни в последните години.

Има видео доказателства, че в момент, в който става ясно, че служителите ще пристъпят към арести, един от заподозрените е предупреден по телефон от лице, имащо очевидно предварителна информация за действията на полицията.

Ако това се потвърди, то означава, че е налице сериозен пробив в сигурността и евентуален теч на чувствителна информация от самото ръководство на МВР към престъпна група.

Този случай поставя на дневен ред фундаментални въпроси за върховенството на закона, вътрешната отчетност в МВР и защитата на служителите, които действат почтено и професионално в интерес на обществото.

Действията на мнозинството в Народното събрание в рамките на 1 месец след оповестяване на случая, обаче, повдигат обосновани съмнения за политически чадър над разкриването на въпросния канал. Със серия от процедурни действия, често отвъд правилника, мнозинството не позволи изискването на документи от МВР, както и не позволи изслушването на полицаите и министъра на вътрешните работи по въпроса.

“Чадърите” в този случай бяха три:

1. полицейски, по отношение на контрабандния канал, което е обект на досъдебно производство;
2. политически, заради саботирането на всеки опит за получаване на информация, свързана с евентуално “смачкване” на разследването;
3. прокурорски, поради използваното от прокуратурата време да прикрие всичко зад следствената тайна, както става ясно от публични изявления, да оказва натиск върху полицаите да не говорят.

В крайна сметка, след станалия известен знак “палец надолу” от Костадин Ангелов към БСП на прегласуването на изслушването, месец и половина по-късно, полицаите бяха изслушани на закрито заседание, като техният разказ постави допълнителни въпроси към разследването.

Документите, представляващи класифицирана информация, така и не са поискани от МВР, тъй като парламентарното мнозинство отказа да разглежда съответния проект на решение, както в ресорната комисия, така и в пленарна зала. Наведените абсурдни аргументи сочеха в една посока - че има разпореждане информацията да се скрие. СКриването на информацията вероятно е дала време на прокуратурата да приобщи към материалите по разследването всички документи, от които може да се направи предположение за връзка на Пеевски с контрабандния канал.

По публична информация и твърдения на лица, запознати с работата на МВР в Пловдив, замесените лица са свързани с Иван Петлешков. Той пък, според документи, оповестени от BIRD (<https://bird.bg/petleshkov-peeviski-taki/>), е свързан с Пеевски:

“Първото сведение, че Иван Петлешков е свързан с Делян Пеевски е от наказателно дело 1718/2019 на бившия Специализиран съд. То е за мярката за неотклонение на Дилиян Георгиев и Дорин Йордаке, поискана от Специализирана прокуратура след като двамата са обвинени за изнудване на Пеевски и Доган. Досъдебното производство по случая е с номер 1023/2019 г. по описа на Специализираната прокуратура и с наблюдаващ прокурор Ангел Кънев.

Версията на обвинението е, че Йордаке и Георгиев се свързали с Петлешков, завели го при френско-румънския бизнесмен Овидио

Семенеску и той му показал доклад озаглавен "Контрабанда на цигари и финансирането чрез нея на международни терористични организации". В доклада фигурирали имената на Пеевски и Доган. Семенеску предложил на Петлешков да предаде на Пеевски, че срещу 12 милиона евро имената на Пеевски и Доган в доклада ще бъдат заличени. Петлешков се върнал в България и подал сигнал в прокуратурата, като станал защитен свидетел номер 436. В хода на делото обаче адвокатите на защитата го назовават поименно няколко пъти."

Но преплитането на превзетите институции не спира дотук - от материали, получени от МВР става ясно, че прокурор Магдалена Николова, работила по българското разследване за "Барселонагейт" и проверявала Бойко Борисов за незаконно влияние върху държавни органи, сега работи по делото за контрабандния канал в Пловдив. За запознатите наблюдатели е ясно, че в прокуратурата има група прокурори, на които се възлагат конкретни политически задачи - дали за "смачване" на някое дело или за политически атаки. По тази причина има такава концентрация на дела с висок обществен интерес в едни и същи прокурори. Може да се твърди, че разследването на контрабандния канал в Пловдив е разпределено на прокурор Николова (един ден след нейното назначаване в прокуратурата, компетентна по случая), именно за да не стигне това разследване до успешен резултат.

Контрабандата на цигари, обаче, продължава с разбитата фабрика за цигари в с. Момково, обл. Хасково. От справка в Търговския регистър, оповестена от BIRD, в комбинация с публично известни данни за обявените за издирване лица, става ясно, че дъщерята на единия от обявените за издирване бивши собствениците на кравефермата, под която е изградена незаконната фабрика за цигари, е купила фирма от Иван Петлешков преди няколко години, която продължава да се помещава на адреса на другите дружества на Петлешков.

Видимо от описаната фактология, с участието на прокуратурата се прави опит за прикриване на връзката на Пеевски с установените канали за контрабанда на цигари.

1.6. Завладяване на Държавна агенция “Национална сигурност”

Както беше посочено по-горе, с действия, подкрепени от правителството и мнозинството, председателят на ДАНС беше “пенсиониран” в Комисията по досиетата. Поелият изпълнението на неговите функции Деньо Денев е възприел курс към пълно овладяване на контраразузнаването. Ситуацията е описана накратко в публикация на Ивайло Мирчев:

“ДПС-НН” поема контрол над ДАНС, като заменя директорите на ключови позиции с хора от кръга на Пеевски. Формират се екипи, лоялни на назначения от Пеевски директор, а останалите служители са премествани или принуждавани да напуснат. След уволнението на бившия директор на “Човешки ресурси” е съставен списък с 400 служители в пенсионна възраст, които да бъдат пенсионирани.

Работата по основните направления е спряна, а действията се изпълняват само по указания на Пеевски. Руската агентура не се засяга, за да се избегне конфликт с местни интереси, свързани с комисионни от руския нефт (чрез приближена до Пеевски фирма в бизнеса с горива).

В “оптимизацията” на агенцията участват и близки на Бойко Борисов. Ежеседмично се проверява облеклото на служителите, като за неносене на костюм (например) се налагат дисциплинарни наказания, което затруднява работата на агентите на терен.

Администрацията на ДАНС нараства за сметка на оперативните възможности, а критериите за подбор са значително занижени. Планът на Пеевски - отстраняват се непослушните и тези пред пенсия, за да се осигурят свободни места за лоялните на “голямото момче”, които да бъдат важна част от тоталното превземане на контраразузнаването ни.”

В допълнение, СЕГА пише:

“[...] чистката в ДАНС е стигнала до най-големите териториални звена на агенцията. Почти едновременно бяха пенсионирани шефовете на специалната служба в Пловдив и Варна. Информацията е потвърдена от

ДАНС пред агенция "Фокус". [...] Според източници от ПП-ДБ сред махнатите в ръководството на ДАНС е и шефът на финансовото разузнаване."

Само два часа след поста на Ивайло Мирчев, самата ДАНС изведнъж качи в правителствения Портал за обществени консултации промени в Наредба № I-3 от 13.11.2015 г. за специфичните изисквания, условията и реда за постъпване на държавна служба в Държавна агенция „Национална сигурност“. С тях те дават да се разбере, че трябва бързо да назначат много хора и им трябва по-кратък път за това.

"С оглед необходимостта да бъдат обявени и проведени конкурси за назначаване на служители в ДАНС в спешен порядък, са констатирани особености, които ограничават частично възможностите и забавят провеждането на конкурсите, което обуславят издаването на предлагания нормативен акт", пишат от контраразузнавателната агенция."

Наред с множеството функции на ДАНС, една от важните за Пеевски функции е да осигурява собствено подслушване и следене по Закона за специалните разузнавателни средства, без да се минава през ДАТО, което все пак изисква някаква институционална проследимост. По-горе беше описано, че именно реформа в режима на използване на специални разузнавателни средства беше една от мерките, отпаднали от първоначалния вариант на коалиционно споразумение. Исторически, в ДАНС са натрупани множество справки, проучвания и материали, резултат от прилагане на специални разузнавателни средства, които могат да бъдат използвани за изнудване и натиск, с политически и икономически цели.

Завладяването на ДАНС е дългогодишна цел на Пеевски, още от назначаването му за председател през 2013 г. До момента той имаше сериозни, но непълно влияние там, с различни противостоящи си интереси и лоялности в агенцията. Явно в ход е план за пълна "хармонизация" на ДАНС със "стратегията за ново начало", с одобрението на правителството, което и в този случай е активен участник в завладяването на институциите.

Съгласно Закона за ДАНС, "Държавна агенция "Национална сигурност" извършва дейности за защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу националните интереси, независимостта и суверенитета на

Република България, териториалната цялост, основните права и свободи на гражданите, демократичното функциониране на държавата и гражданските институции и установения в страната конституционен ред”. Завладяването на сектори на държавната власт по нелегитимен начин, както е описано в настоящите мотиви, започвайки от правоохранителна система, е именно такова посегателство. След цялостното превземане, ДАНС няма да може да противодейства, а ще приключи трансформацията си в инструмент за подпомагане и прикриване на тези посегателства.

1.7. Провал на противодействието на контролирания вот, осъществен чрез завладяване на горските стопанства

През август 2024 г. са сменени общо 10 директори на държавни ловни стопанства (ДЛС) и държавни горски стопанства (ДГС), както и членове на УС и директор на Северозападно държавно предприятие - Враца. На 2.08 са сменени директорите на ДГС „Нови пазар“ и ДЛС „Паламара“, на 3.08 директорът на ДГС „Сеслав“, 7.08 – ДЛС „Каракуз“, 8.08 – ДГС „Ген. Тошево“, 21.08 – ДГС „Крумовград“ и „Кирково“, 30.08 – ДГС „Борима). Освобождаването на директора на ДЛС „Паламара“ се свързва с това, че СИДП управлява 18 поделения и наема близо 1000 души, което превръща структурата в реален лост за влияние в четири области на североизтока.

В периода 01.01.2025 г.- 03.04.2025 г. са сменени 6 директори на ДГС и ДЛС - в Ропотамо и Кости (по взаимно съгласие), Ихтиман (при действия/бездействия на директора), Провадия (без мотиви), Силистра (слаби финансови резултати) и ДЛС „Каракуз“ (преназначаване), според министъра на земеделието в отговор на парламентарен въпрос на 22.04 2025 г.

Според информация в медиите и местните хора повечето от назначенията са пряко или косвено свързани с влиянието на ДПС - Ново начало. Най-очевидният пример за „разчистване“ е Североизточното държавно предприятие (СИДП – Шумен). В управлението влизат Айсел Алиева Мустафова (кандидат-депутат от ДПС; класирана първа в официалния конкурс за член на УС – представител на държавата) и Илтер Бейзатов (бивш депутат от ГЕРБ).

Това е класическо овладяване на ключова мрежа от предприятия, които в десетки общини са най-големият работодател.

Рокадите започват при служебния кабинет на Димитър Главчев, а същият министър – Георги Тахов – продължава курса и след това. Прилага се практиката „временно до конкурс“ (с обещание да се проведе до 6 месеца) – класически начин да се поставят „правилните“ хора на ключови места.

Информацията е, че новите ръководства използват административни хватки за натиск върху служители и местни фирми (трудови договори, дисциплинарни процедури, достъп до поръчки и дърводобив) - така зависимостта става инструмент и се превръща в политически ресурс. В навечерието на избори тази мрежа от зависимости се активира – „контролирани“ гласове, логистика, натиск.

През горските и ловни стопанства виждаме лабораторен образец: кадрово овладяване → зависимост → контрол на вота. Докато това носи политическа възвръщаемост и остава ненаказано, схемата ще продължи да се възпроизвежда.

Повечето от тези действия са извършени по време на служебното правителство и не биха влезли в настоящия вот на недоверие ако министърът на земеделието и храните не беше същият.

Кадровото превземане на дадена група структури само по себе си не е незаконно, но последващите действия, извършвани от хората на ДПС - Ново начало, свързани с държането на служителите в зависимост чрез незаконосъобразни действия във връзка с трудовите им правоотношения, е сериозен проблем, също останал несанкциониран.

Зависимостта съответно се използва по време на избори с цел набавяне на контролирани гласове - именно затова по-високата активност на смените е преди последните избори.

Контролираният вот е системен проблем на българските избори, като неговото противодействие следва да се осъществява от правоохранителната система. Когато е налице мащабно и явно

контролиране на гласове в конкретни сектори, бездействието на правоохранителната система е пореден неин провал.

1.8. Липса на отговори по въпроси, свързани с Пеевски

Един от основните инструменти на Пеевски в настоящото правителство е Министерство на финансите. Това е установимо по множество косвени белези, в т.ч. отказите за отговор на парламентарни въпроси. Министър Теменужка Петкова много по-често от други министри не отговаря на парламентарни въпроси, но впечатление прави характерът на въпросите, които системно не получават отговори: когато те са свързани с Делян Пеевски. Примери за това са въпроси на Божидар Божанов, Богдан Богданов и Ивайло Мирчев относно кореспонденция със САЩ за санкциите по Магнитски, относно заем от ББР към Булгартабак (по времето, когато Пеевски беше де факто собственик) и относно плановете за реализирането на държавни магазини.

Ето списък с част от такива въпроси, които месеци след предвидения в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание срок, не са получили отговор:

- https://parliament.bg/bg/topical_nature/ID/79184
- https://parliament.bg/bg/topical_nature/ID/79235
- https://parliament.bg/bg/topical_nature/ID/78858
- https://parliament.bg/bg/topical_nature/ID/78859
- https://parliament.bg/bg/topical_nature/ID/78860
- https://parliament.bg/bg/topical_nature/ID/78861
- https://parliament.bg/bg/topical_nature/ID/80539

Прикриването на информация, свързана с отношенията между държавата и Пеевски е пореден пример за нелегитимното му обслужване от институциите. По думите на председателят на водещата партия в управлението Бойко Борисов, институциите дори подпомагат Пеевски, като изпращат запитвания до САЩ относно изваждането му от санкционния списък. Това е и единият от въпросите, на който месеци наред липсва отговор от Теменужка Петкова.

2. Засилване на нелегитимното влияние на Христофорос Аманатидис - Таки

По време на служебния кабинет на Главчев и особено по време на настоящото правителство, влиянието на Христофорос Аманатидис - Таки нараства. Той, както и останалите задкулисни играчи, не действа пряко и от свое име, а чрез подставени лица и посредници, които обаче могат да бъдат идентифицирани по косвени връзки, налични в открити източници, които потвърждават информацията, която циркулира в съответните бизнес среди.

Според публикация на Свободна Европа:

“Таки е прякорът на бизнесмена Христофорос Аманатидис. Той беше обвинен и издирван като ръководител на организирана престъпна група, но по-късно обвиненията отпаднаха. Израстването на Таки „започва с дребни кражби и грабежи“, каза преди две години за Свободна Европа криминалистът Ботьо Ботев. Поводът тогава беше убийството на Красимир Каменов-Къро, смятан в миналото за близък до Таки. Една от малкото снимки на Красимир Каменов-Къро е тази, с която е обявен за издирване от Интерпол. По думите на Ботев Таки е работил за лидера на групировката „ВИС-2“ Георги Илиев. Това е една от големите силови групировки в България през 90-те години. Според Тихомир Безлов от Центъра за изследване на демокрацията Таки и Къро поемат контрола над групировката след убийството на Илиев.

Името на Таки се появи около скандала с фитосанитарния контрол и дезинфекцията на автомобили на „Капитан Андреево“. И в двата случая става въпрос за контрол над стратегически дейности и гарантирана печалба от милиони левове. Името на Таки излезе и покрай разследванията за изчезването на т.нар. криптокралица Ружа Игнатова през 2017 г. В разследване на Би Би Си той е определен като наркотрафикант, който е отговарял за охраната на Игнатова.”

2.1. Контрол върху транспортни данни

Само в рамките на управлението на настоящото правителство, фирми, свързани с Таки, печелят обществени поръчки, свързани с достъп до

транспортни данни. Първата е билетната система на БДЖ, а втората - системата за преброяване на трафика на Агенция "Пътна инфраструктура".

Фирмата "Иновейшън клауд" е участник в консорциуми, които печелят двете поръчки. Иновейшън Клауд има 3-ма осигурени служители през настоящата година, и периоди с по 0 осигурени служители през минали години. Това е индикация, че фирмата няма устойчива дейност и натрупана експертиза, а се ползва като формален участник, за да осигури контрол на процеса и евентуално да бъде гарант за определени неформални ангажименти.

В съвета на директорите на Иновейшън Клауд влизат две групи лица, свързани с Таки. На първо място това е адвокат Рашев и съпругата му, които често представляват Таки с изрични пълномощни по редица фирми. По думите на Рашев, фирмата е негова, а не на Таки и това, че го познава от 20 години няма отношение към конкретния казус. За да се потвърди, обаче, връзката на Таки, може да бъде другия член на съвета на директорите - племенникът на Таки - Алекс Боримиров. Тази информация от публични източници само затвърждава съмненията в бранша за скритата собственост на дружеството. Връзките на Рашев с Таки минават и през близкия до Таки в миналото Красимир Каменов - Къро, с който Рашев е съдружник във фирма "Слатина-Къра АД"

Поръчката за преброяването на трафика е пусната и спечелена в сравнително кратки срокове, въпреки обоснованите аргументи срещу нея - че тол-системата (при всички обосновани критики към нея) поддържа тази функционалност и че предходната преброителна система може да бъде надградена. В крайна сметка, въпреки възраженията и жалбите на други участници и потенциални участници, има само един класиран участник - консорциума с участие на Иновейшън Клауд.

Системата ще събира данни за регистрационните номера на автомобилите, които преминават през преброителните рамки. Това ще доведе до създаване на огромен масив с данни за това кой автомобил къде е бил в даден момент. Тази информация е чувствителна и може да бъде използвана нерегламентирано по много начини - с компроматни цели, с цел анализ на конкурентни бизнеси и др.

Управляващото мнозинство пък отхвърли законови текстове, предложени от опозицията, за проследимост на достъпите и защита на данните в системите на АПИ, в т.ч. на системата за преброяване на трафика. Въпреки приемането им на първо гласуване, те бяха отхвърлени на второ гласуване. АПИ аргументира своята неподкрепа с факта, че данните за регистрационните автомобили не са лични данни. Това, разбира се, противоречи на духа и буквата на Общия регламент относно защитата на данните, както на теория, така и на практика.

Така консорциум, свързан с Таки, ще има достъп (и то без ограничение във времето) до това кой автомобил къде е пътувал в страната.

Към тези транспортни данни следва да се добави и билетната система на БДЖ, в която пък ще са налични всички данни за пътувания с железниците. Това разширява базата от данни за проследяване на пътувания на автомобили и лица. Билетната система ще се изпълнява от консорциум с почти идентични участници.

Съгласно планираните реформи в Плана за възстановяване и устойчивост предстои изграждане на система за единен билет за пътуване. Тя следва да интегрира пътуване с влак и пътуване с автобус. Предвид кратките срокове, може да се направи обосновано предположение, че изграждането на системата на БДЖ ще даде преимущество на Таки и при изграждането на бъдещата система за единен билет.

Видимо от описаните по-горе факти, Таки има интерес към акумулиране на транспортни данни. Целите на това акумулиране могат да включват нерегламентирано проследяване на движението на лица и автомобили.

Това е пореден пример за завладяване на държавата и проникване на задкулисни интереси в държавните институции, както и пореден пример за съдействието на настоящото правителство за извършването на фактическите действия за това проникване и завладяване на институциите.

2.2. Превземане на оползотворяващи организации и ръст на продуктите такси

До 2012 г. оползотворяването на отпадъци от излязло от употреба електрическо и електронно оборудване (т.нар. продуктови или еко такси, които се съберат за всичко, свързано с електроника, батерии, солари, моторни превозни средства и др.) оперираше в сравнително конкурентен пазар. Размерът на продуктите такси беше сравнително нисък, а на пазарът работеха над 10 фирми. Приетият през 2012 г. нов Закон за управление на отпадъците, съответно приетите в последствие Наредба за излязлото от употреба електрическо и електронно оборудване и Наредба за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, ограничиха значително достъпа до този пазар.

Заложените условия и критерии в законодателството пораждат обосновани съмнения за лобизъм, който ограничи пазарните участници до 5-6 фирми, които 10 години работят на картелен принцип, разпределяйки средства от между 100 и 130 милиона лева.

По публична информация, в периода между 2022 г. и 2024 г. между пазарните участници възниква конфликт, който за кратко връща конкуренцията в сектора. През 2024г. 2 от фирмите излизат от бизнеса, за да влезе на тяхно място Христофорос Аманатидис – Таки, който овладява целия пазар, с уверението, че максималният законов размер на продуктите такси ще бъде увеличен достатъчно, „за да има за всички“. Овладяването на сектора изисква пълно овладяване на МОСВ, което е възможно единствено в синхрон с Пеевски и Борисов.

Така, в края на май тази година организациите по оползотоваряне на отпадъци от излязло от употреба електрическо и електронно оборудване координирано повишиха възнагражденията си за оползотворяване с 800-1000%. Неофициална информация от бранша е, че това е свързано с навлизането на Христофорос Аманатидис - Таки. Повишението вече води до значително повишение на цените на електроуредите.

Министърът на околната среда публично отрече да може да влияе на този разход, макар това да не е така, тъй като издава наредба за определяне

на продуктите такси - такси, които могат да заплатят вносителите и производителите към ПУДООС.

Паралелно с това, МОСВ повиши таксата за оползотворяване на употребявани автомобили - друга категория отпадъци, за която действат други организации по оползотворяване.

Ресорният заместник-министър с ресор "Отпадъци" е Виктор Атанасов, който запазва поста си от служебният кабинет, при който е стартирал процеса по овладяване на пазара от Таки. Бащата на Виктор Атанасов е управленски кадър на Булгартабак, от времето, когато скрит (и частично явен) действителен собственик беше Пеевски. Самият Атанасов беше предложението за министър на околната среда и водите на Горица Кожарева, за която единственият възможен министър на вътрешните работи беше мигриралия към ДПС Ново начало - Калин Стоянов.

На практика режимът за организации по оползотворяване е лицензионен, а лиценз през годините се е получавал само с разрешение на политическо ниво.

Проникването на Таки в сектора се открива трудно на пръв поглед, но Капитал пише следното:

"Новото дружество "Еко мобайл БГ" получи разрешително от екоминистерство през февруари. Едноличен собственик е непознатият в сферата на търговията със скрап Виктор Кьоле. Познато е името на адвоката му - Ивайло Велинов, който е адвокат и на много дружества, свързани с Размиг Чакърян-Ами, сочен за близък до живеещия в Дубай Христофорос Аманатидис-Таки. И според подписаното от Кьоле пълномощно Велинов има доста широки правомощия да представлява дружеството, като изготвя "всякакви документи" в Търговския регистър."

В процеса на оползотворяване, не директният контрол на оползотворяващите организации е важен за извличането на печалба, тъй като по закон те не могат да разпределят печалба. Печалбата от процеса се реализира от подизпълнители и други контрагенти на организацията, но тези

взаимоотношения са скрити от Търговския регистър - както самите рециклиращи дружества, така и други контрагенти за външни услуги не са явно свързани лица с оползотворяващите организации (с някои изключения). В този смисъл, проследяването на промяна в собствеността или непреките механизми за оказване на контрол е реалистично да бъде извършена от разследващи органи. Непубличната информация от сектора е описана по-горе, а именно, че лица, свързани с Таки, са се намесили на пазара, като са изискали висок процент от средствата за оползотворяване, но с обещанието, че самите такси ще бъдат повишени.

В допълнение на тази картина, от ПП-ДБ е внесен законопроект за либерализация на пазара на оползотворяващи организации и привеждането им във вид, който отговаря на духа на директивата - че те са колективни организации на предприятията, пускащи дадените продукти на пазара. Внесен е и друг законопроект - за премахване на продуктовата такса за автомобили. Повече от два месеца след внасянето на единия и повече от един месец след внасянето на другия, все още няма постъпили становища от Министерството на околната среда и водите.

При всички тези данни, правоохранителната система на страната бездейства. Въпреки направени публични твърдения и възможността на компетентните органи да проследят по-подробно връзките и овладяването на пазара, такива действия липсват, оставяйки Таки и свързани с него лица да повишават ценовата тежест за гражданите, под благосклонния поглед на завладяната държава.

2.3. Заобикаляне на важни елементи от граничния контрол чрез превземане на спомагателни дейности на ГКПП “Капитан Андреево”

Контролът на редица дейности на ГКПП “Капитан Андреево” от страна на дружества, свързани с Таки, е тема на дългогодишни дискусии и опити на държавата да върне част от дейностите под свой контрол. Дейностите включват дезинфекция, фитосанитарен контрол, товаро-разтоварни дейности и паркинг.

По времето на кабинета “Петков” всички дейности са отнети от фирмите, свързани с Таки и Размиг Чакърян - Ами - Евролаб и Пи Еф Си. По темата BIRD пише:

“Първият управител на [спортен стрелкови клуб Драгалевци] е Атанас Веселинов Едрев, който освен, че е сочен като началник на охраната Чакърян, за кратък период от време е бил и управител на фирмата “Пи.Еф.Си.”, по-позната като “Златната локва”. През “Санико-България” пък Едрев е свързан с Борислав Карев – Боро Стрелата, настоящ управител на “Пи.Еф.Си.”. През същата фирма Едрев е свързан и с Филип Стоянов – прокурорския свидетел срещу [Красимир] Каменов - [Къро].”

(Моделът на ГКПП “Капитан Андреево” е пренесен и на други ГКПП по отношение на паркингите, като Русе и Видин, зад които по данни на Антикорупционния фонд и BIRD, отново Размиг Чакърян - Ами, свързан с Таки. В тези случаи държавата и/или общината подпомагат таксуването на шофьори на камиони от частния паркинг, а правоохранителните органи не могат да направят нищо.)

По времето на кабинета Денков, след съдебното решение в полза на Евролаб, са извършени подготвителни действия за връщането на лабораторията в държавата. Това усилие е прекратено при служебния кабинет на Главчев и не е продължено при настоящия кабинет.

Товаро-разтоварните дейности продължават да се извършват от Евролаб, а кабинетът на прави нищо, за прехвърли тази високо-чувствителна дейност под контрола на държавата. Дейността е високо-чувствителна поради това, че контролът на това какво се разтоварва и се предава за проби е изцяло в ръцете на Евролаб (Таки). Корупционният риск от тази дейност е огромен, но държавата липсва.

В кратък период от време, товаро-разтоварните дейности са извършвани от служители, наети от БАБХ. След връщането на стария модел, в резултат на съдебното решение, служителите на БАБХ са преместени на други ГКПП, а след това - съкратени.

Предвид, че ГКПП “Капитан Андреево” е един от най-големите сухопътни ГКПП в света, той е не просто обект със значение за националната сигурност, а и със значение за европейската сигурност, като сухопътна шенгенска граница. Въпреки това службите за сигурност не осъществяват необходимия контрол, като оставят дейността да е не само с пряка икономическа полза за сенчести интереси, а и с непряка такава, вследствие на неформалните механизми за преминаване през границата.

Видимо институциите действат в частен интерес, а правоохранителните органи не намират проблем с това - не са самосезират, а когато бъдат сезирани, бездействат. Настоящото правителство не просто не опитва да реши този проблем, а го задълбочава, както е посочено в предния абзац.

Не може да се твърди еднозначно, че има връзка между горното и неспособността на Агенция “Митници” да закупи и внедри по адекватен начин скенери, и съответно за известен период от време през лятото скенери с изтекла поддръжка не са използвани, без да са въведени в експлоатация нови. Но всеки предизвестен неуспех в митническата и граничната сигурност допринася за усещането за координираност и обслужване на интереси и съответно за завладяна държава.

2.4. Свързани кадри в МВР

В МВР, на ръководни позиции, са назначени хора от кръга на Светлозар Лазаров, бивш главен секретар, назначен по времето на кабинета Орешарски (седмица преди същият да предложи Пеевски за председател на ДАНС). Връзката на Лазаров с Таки е описана от BIRD във връзка и със споменатия по-горе Иван Петлешков:

“Името на Петлешков изскача и от оперативна справка, открита в касата на убития полицай Любомир Иванов, приложена по досъдебно производство пр. пр. 8467/2022 г. В нея се твърди буквално следното:

“За времето през което Михаил Наумов ръководи отдел “Убийства” при ГДНП няма нито едно разкрито поръчково убийство. Обект на разследване стават предимно опоненти на Таки. Всичко което постъпва

като оперативна информация от агентура и от експлоатация на СРС се предава на Аманатидис чрез Иван Петлешков. Чрез Иван Петлешков групата е в добра връзка с бившите Главни Секретари на МВР Светлозар Лазаров и Георги Костов. Чрез тях той поддържа контакт с министър Младен Маринов.”

Настоящите членове на политическия кабинет и на професионалното ръководство на МВР, свързани със Светлозар Лазаров, а оттам едновременно с Пеевски и Таки, са двама заместник-министри (споменатия по-горе Филип Попов, както и Тони Тодоров), както и главният секретар.

2.5. Обществени поръчки

Фирма “Нивел Строй” ЕООД, според информация от строителния бранш и медийни публикации, е свързана с Таки. Проследимата връзка по документи е чрез дружеството “Констрол“, в което собственикът на Нивел Строй в миналото е имал участие, а сега е собственост на „Конлат София“, в чието управление Мартин Манолов, член на борда на свързаното с Аманатидис-Таки дружество „Новита холдинг“. Също така Нивел Строй притежава фирмата “Миг строй 5” от 2021 г. Преди това в нея има дял „Новита холдинг груп“ (свързана с Таки по много критерии, вкл. чрез представляващия я), а до 2008 г. съдружник е била сестрата на Таки.

Нивел Строй сключва най-големите си договори с АПИ по времето на служебния кабинет на Главчев и по времето на настоящия кабинет (съответно 250 млн. лв. и 122 млн.лв.).

Една от поръчките, по която предстои сключване на договор и по която Нивел Строй е участник, е за пътя Бяла - Велико Търново, където прогнозната стойност на километър стигна 50 млн. лв.

Нивел Строй засилва участието си по общински проекти, като най-силните ѝ години са 2024 г. (кабинетът Главчев) и 2025 г. (кабинетът Желязков). Особено когато става дума за общинската инвестиционна програма, финансирането на проектите на общините зависи от централната власт, както е описано по-горе. За 2025 г. сключените договори от Нивел Строй с държавни и общински възложители са общо на стойност 292 млн. лв.

Нивел Строй става подизпълнител и на част от поддръжката на АМ Тракия през март 2025 г., по договор на държавната Автомагистрали ЕАД. Общата стойност на обособената позиция е 315 млн. лв, като широко-известен факт е, че Автомагистрали не разполага със сериозен собствен капацитет и използва основно подизпълнители. По този начин държавата по времето на настоящото правителство насочва значителен финансов ресурс към Нивел Строй.

Контролните и правоохранителните механизми на държавата и в тези случаи не сработват, като по някои от поръчките, спечелени от Нивел Строй, няколко други кандидати са отстранени по формални причини, което е сериозна индикация за корупционен елемент.

3. Институционален чадър върху правонарушенията на Христо Ковачки

Разследването на Антикорупционния фонд “Холдингът на Чичко Тревичко” показва сериозно бездействие на институциите в полза на Христо Ковачки, който е действителен собственик на редица дружества в сектор “енергетика”, но се представя единствено за техен консултант.

Според разследването съществуват сериозни съмнения за организирана схема за контрол върху значителна част от енергийния пазар в България, ръководена от бизнесмена Христо Ковачки. Основните изводи от разследването включват факти и обстоятелства във връзка със създаване и управление на картел, използване на подставени лица и фирми, *влияние върху държавни институции* както и възможни данъчни и финансови нарушения. Тези разкрития повдигат сериозни въпроси относно прозрачността и законността на функционирането на енергийния пазар в България; ефективността и независимостта на регулаторните и контролни институции, което изисква своевременна проверка от страна на органите на прокуратурата за събиране на релевантните по случая факти и обстоятелства, необходими за образуване на досъдебно производство с цел реализиране на наказателна отговорност.

На база на разследването са налице достатъчно данни за образуване на досъдебно производство за поне четири престъпления. Компетентните

държавни органи, вкл. под ръководството на настоящия Министерски съвет, не са установили и в някои случаи са прикривали тези престъпления.

В защита на Ковачки, управляващото мнозинство отхвърли създаването на временна комисия за установяване на факти и обстоятелства около "холдинга на Чичко Тревичко" и бездействието на институциите, което е довело до ощетяване на държавата. Бездействието на институциите, вкл. в рамките на настоящото правителство, е още един пример за завладяване на държавата от задкулисни корупционни интереси.

Още един пример за нелегитимното влияние на Ковачки върху упражняването на публична власт е изтеклото видео в социалните мрежи от заседание, на което председателят на общинския съвет в Бобов дол Красимир Чаврагански казва на всеослушание как енергийния бос Христо Ковачки го привиква всяка седмица, за да му "набива канчето, а той си трае". Липсват обаче действия на органите по този казус, който има белезите на престъпление.

Нещо повече - в резултат на публикуването на това видео, прозореца на гражданския активист за чист въздух Даниела Тонев беше счупено, а колата ѝ - залята с черна боя.

3.1. Бездействие на МВР

Така изнесените данни в разследването покриват понятието за организирана престъпна група с икономическа цел, което е тежко престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и налага своевременни, ефективни и адекватни мерки за неговото разкриване, установяване и санкциониране.

Нито ГДБОП, нито Икономическа полиция, които са компетентни за разкриване на такива престъпления, не са действали преди публикуването на разследването на АКФ. Предвид наличието на достатъчно данни дори в открити източници относно предполагаеми връзки между дружествата на Ковачки, липсата на оперативно-издирвателни мероприятия е индикация за потенциално покровителстване на организираната престъпна група.

Нещо повече - според разследването, информация за предстоящи действия по искане на европейската прокуратура са изтичали от МВР към Ковачки, а на въпрос на народен представител по темата МВР с действията и бездействията на МВР, неправилно се цитира чл. 198, ал. 1 от НПК с цел прикриване на информация по предварителна проверка, която по закон не попада в обхвата на следствената тайна - т.е. МВР не само проактивно не се е занимавало с холдинга на Ковачки, а активно нарушава законови разпоредби, за да прикрие информация по случая.

МВР все още не е установило и извършителя на вандалските прояви срещу собствеността на гражданския активист Даниела Тонева, дала гласност на натиска на Ковачки спрямо местната власт.

3.2. Липса на правоприлагане от други органи

Един от основните контролни органи по отношение на дейността на дружествата на Ковачки е МОСВ. Традиционно, МОСВ не упражнява в цялост контролните си правомощия спрямо дружествата на Ковачки. Не така смята настоящият министър, който заяви, че "МОСВ постоянно проверява Христо Ковачки. Нещо пиперливо премиерът от нас не може да очаква" - т.е. МОСВ няма да предприеме сериозни действия, макар огромни нарушения да са очевидно налице.

В кратките периоди от време, в които е имало политическа воля за реален контрол, такъв е бил прилаган вкл. в присъствието на министъра (тогава - Борислав Сандов) и на министър председателя (Кирил Петкова). Установени са съществени проблеми както в дейността на ТЕЦ Брикел, така и в контролната дейност. По думите на министър Сандов, "предприятието редовно изпуска емисии през аварийния комин, за който няма закачено измервателно устройство", както и през счупените стъкла на сградата, а до онзи момент контролната дейност е била по-скоро проформа.

Настоящото правителство продължава многогодишната практика за прикриване на нарушенията на дружествата на Ковачки, или на "санирането" им с глоби, които не могат да балансират приходите от на практика незаконната дейност, която беше прекъсвана за кратко в последните 3 години.

През 2023 г. в свое интервю, служебният министър на околната среда и водите отговаря на въпрос на водещия във връзка с дружествата на Ковачки и евентуална тяхна свързаност:

“Кой следи за това обаче да няма свързаност? Тоест, собственикът на предприятието или някои от собствениците, или свързан с него, да не е свързан и с проверяващата верифицираща фирма?”

Росица Карамфилова: Аз също искам да получа отговор на този въпрос, предполагам, че може би Европейската прокуратура също ще даде отговор на този въпрос. Но по презумпция зад отделните фирми стоят отделни юридически лица. Всеки един от тези верифициращи органи притежава валидна акредитация, която на всеки 12 месеца минават при акредитационна процедура. По този начин се цели именно степенното определяне.”

Както беше посочено по-горе, обаче, в резултат на твърдян саботаж от страна на разследващите органи, на европейската прокуратура е попречено да установи обективната истина.

Все пак, МОСВ има необходимите правомощия да верифицира поне част от необходимата информация, на база на което да отнема разрешения и лицензи за съответния вид дейност - нещо, което настоящото правителство, въпреки изнесените данни, не е направило.

И в този случай бездействието на компетентния контролен орган не е контролирано или санкционирано от правоохранителната система.

В допълнение на горното, свързаността на фирмите от холдинга на “Чичко тревичко” е можела да бъде установена от НАП, на база на всички документи, които се съхраняват там. Такава, обаче не е установена - дали това е умишлено бездействие или пропуск, може да се спекулира, но ефекта върху приходите е важен. По отношение на дълговете на едно от дружеството на разкрития неофициален холдинг на “Чичко тревичко”, BIRD пише следното:

“Докато финансовият министър на ГЕРБ Теменужка Петкова опитва да впише подновяване на залога на фирмата - най-голям длъжник НАП, британската фирма “Карлингтън” (KARLINGTON LTD), вписана като действителен собственик на “ВЪГЛЕДОБИВ БОБОВ ДОЛ”, е вече заличена! Двете фирми, свързвани с “консултанта” Христо Ковачки, са част от “Холдинга на Чичко Тревичко” от разследването на Антикорупционен фонд. Така 250 милиона от дължимите от холдинга общо над 370 милиона лв. на хазната ще се изпарят и няма да бъдат събрани. Ще платим всички ние, данъкоплатците!”

ГЛАВА ПЕТА

ЕФЕКТ НА ЗАВЛАДЯВАНЕТО НА ДЪРЖАВАТА И ПРОБЛЕМИТЕ В СЕКТОР СИГУРНОСТ ВЪРХУ БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО И РАЗВИТИЕТО НА ЧОВЕШКИЯ КАПИТАЛ

Нобеловите лауреати Дарон Аджемоглу, Саймън Джонсън и Джеймс Робинсън, получили неболовата наградата за икономика през 2024 г., защитават успешно тезата, че просперитет и благосъстояние има в тези държави, в които има върховенство на закона и включващи институции, и обратно - бедност и липса на благосъстояние там, където институциите са завладени. В своите трудове, авторите разглеждат “завладяната държава” като основна причина за провалите на множество държави да осигурят просперитет и благосъстояние на своите граждани.

В този смисъл, силно негативният ефект от завладяването на държавата върху благосъстоянието е научно доказан факт, а не е просто политическа теза, която подлежи на дискусия. Описаните симптоми и механизми на завладяната държава и отказът да им се противодейства са в основата на това България все още да е бедна държава в сравнение с останалите европейски държави.

Завладените институции не могат да приоритизират разходите и политиките си в обществен интерес. Това води до недостиг на средства в ключови сектори, като здравеопазване и образование, за сметка на ръст на разходите в сектор “сигурност”, без обаче да бъдат направени необходимите реформи. Това, в комбинация с високите нива на институционална корупция, води до задълбочаване на системните проблеми в тези ключови сектори, които са част от факторите за повишаване на благосъстоянието.

Важен пример за негативния ефект от завладяната държава, превземането и политическото подчиняване на Комисията за защита на конкуренцията (КЗК) и други регулатори, е централният инструмент на модела „Пеевски–Борисов“ за поддържане на обръчи от фирми и пренасочване на обществен ресурс към зависими мрежи. „Политическият избор сметките да се държат високи“ не е вторичен ефект, а планиран резултат: пазари без реална конкуренция, обществени поръчки без състезание и тарифни решения, които прехвърлят тежестта към гражданите.

КЗК днес не е независим арбитър, а политическа бригада, поставена да изпълнява поръчките на двама мутроолигарси, които десетилетие след десетилетие превръщат държавата в частно дружество. Не е „съмнение“, а доказан модел: когато мнозинството, дирижирано от Борисов и Пеевски, подреди състава на КЗК, целта не беше защита на конкуренцията, а контрол върху пазарите и обществените поръчки в интерес на статуквото. Това е инструмент за натиск върху бизнеса, за затваряне на входа за нови играчи и за източване на публични пари през „правилните“ фирми.

Кой води комисията и защо това е проблем: председателят Росен Карадимов не е стъпка към независимост, а финален печат на политическата зависимост. Дългогодишен политически кадър, израснал в апарата на властта, с биография, вплетена в най-тежките компромиси на прехода, пренесен директно от контрол върху публични ресурси към „дългата власт“ в антимонополния регулатор - това не е професионална еволюция, а кадрово назначение за гарантиране на лоялност. Съставът около него е подреден така, че мнозинството да е в ръцете на партийните кукловоди. Това не се случи случайно, а е същината на схемата: КЗК да е предвидима, зависима и полезна за дуото Борисов–Пеевски.

Комисия за защита на конкуренцията: двоен удар по джоба на гражданите, с пряк ефект в конкуренцията и цените:

1. Храни, комунални и мрежови услуги: Когато не се пресичат неравноправни договорни практики, насърчаването на доминиращи позиции, ценовата „премия на статуквото“ се прехвърля директно до касовия бон и до сметките. Липсата на нови участници и на последователни секторни анализи елиминира ценовия натиск към търговците и поддържа трайно високи крайни цени, което първо удря най-бедните в страната.
2. „Шум“ вместо устойчиви актове: медийни анонси без изчерпателни икономически мотиви не променят структурата на пазара, но създават регулаторна несигурност, която бизнесът калкулира в цените — тежестта отново пада върху домакинствата.

Непряк ефект чрез нагласени обществени поръчки — източване на бюджета чрез „състезания“ с един участник, нагласени критерии, формални отстранявания: когато КЗК валидира такива практики, договорите стават системно по-скъпи — пътища, ремонти, болнични доставки, детско хранене.

Надплатеното се покрива с намалени разходи за най-уязвимите - орязани услуги, замразяване на доходи и социални придобивки, както и отложени инвестиции — скрита „такса бедност“, която бърка директно в джоба на всеки един от нас.

Към това може да добавим и следните негативни последици от управлението:

- Електроенергия: През текущата година натрупаните решения и „корекции“ по методики формираха по-голям ценови натиск върху битовите сметки, отколкото през предходните години взети заедно, не чрез доказана ефективност и намалени загуби, а чрез регулаторно прехвърляне на тежестта към крайния платец. Това заличава номиналните увеличения на заплати и пенсии и фиксира по-висока изходна точка на разходите за домакинствата.
- Вода: Одобрени бизнес планове и ценови рамки позволяват повишения при непроменено или влошено качество. Плаща се повече за същото, а „инвестиционните“ аргументи прикриват липсата на реални подобрения.

От всичко това, може да заключим, че завладените институции, вместо да подпомагат управлението и да работят за благото на обществото, работят в интерес на модела Пеевски-Борисов, който превръща държавата в частна собственост на мутроолигархичните кръгове, което има като пряк ефект обедняването на българските граждани, което се наблюдава пряко в държавата за пръв път от 4 години насам, въпреки растящата икономика. Този безпрецедентен парадокс се обяснява с умишлената алокация на ресурсите от страна на настоящото правителство и системното източване на обществени средства чрез завладените институции.

Макроикономическите показатели за 2025 г. разкриват драматичното влошаване на жизнения стандарт. Инфлацията се увеличи от 2% през април 2024 г. до 4,5% през юли 2025 г. - ръст с 2,5 пъти. Ръстът на заплатите спадна от 15% през 2024 г. на 9% през първото полугодие на 2025 г., с прогноза за 7% до края на годината. БВП на един зает намалява реално с 0,2% през второто тримесечие на 2025 г., въпреки общия растеж на икономиката с 3,1-3,4%. Концентрацията на растежа се осъществява предимно в силовите структури, докато всички други сектори имат ръст от порядъка на 1-3%. Ето

така се обяснява заявеното, че няма как да се поддържа пътят към растеж на доходите, следван с предишните четири бюджета, защото той е несъвместим с нивата на кражби, които са основен движещ мотив на това управление.

ГЛАВА ШЕСТА

АЛТЕРНАТИВА НА ЗАВЛАДЯНАТА ДЪРЖАВА

Всеки вот на недоверие е и заявка за по-добро управление. Всяка от парламентарните групи, участващи във внасянето на този вот на недоверие, има своя визия за управлението на страната, но това, което несъмнено очакват българските граждани от едно управление е:

1. Върховенство на закона - премахване на бухалките и чадърите и създаване на структурни, процесуални и кадрови гаранции за прилагане на закона еднакво спрямо всички.
2. Легитимно упражняване на власт - действията и бездействията на едно правителство да отразяват в максимална степен това, за което са гласували избирателите на партиите, които го подкрепят.
3. Приоритизация на решаването на системните проблеми - българските граждани очакват не законодателни крѐпки и палиативни решения, а системно решаване на проблемите, които засягат техния живот, а това не може да стане без работеща правоохранителна система, тъй като корупцията винаги е съществена пречка на решаването на системните проблеми.
4. Ефективно и прозрачно разходване на публичен ресурс - когато държавата е завладяна, публичният ресурс се насочва в посока на конкретни лица и кръговете около тях, и това насочване се охранява от завладяната правоохранителна система, което оставя много по-малко средства за реалните обществени нужди.
5. Меритокрация - назначаване на лица на ръководни длѐжности в общественния сектор само на база на професионалния им опит, умения, високи нравствени качества и интегритет, а не на база на скрити зависимости и лоялности.
6. Модернизация на страната - колкото по-адекватни са институциите на съвременното (чрез прозрачни, дигитални, оптимизирани и проследими процеси) и колкото по-свободен е бизнеса да създава стойност на свободния

пазар, с максимално използване на новите технологии за конкурентно предимство, толкова по-богати ще са гражданите и толкова по-малко ще е влиянието на задкулисите политически интереси.

7. Конкуренция вместо държавно гарантиран и протектиран бизнес - колкото по-конкурентна е икономиката, с по-малко държавно-облагодетелствани бизнеси, толкова повече стойност генерира тя и съответно води до по-високо благосъстояние.

Правителството на Росен Желязков не само не прави необходимото за постигане на горното, а е инструмент за задълбочаване на проблемите, които не позволяват България да бъде държава, управлявана по европейски стандарт.

ВНОСИТЕЛИ: